

Markus Hirsilä

markus_hirsila@hotmail.com

Herra tekee ihmeitä ilman määrää?

Kahden helluntailaisen selvitystyö nykyajan ihmeeparantumiskertomuksista

Fremant omnes licet, dicam, qoud sentio.

Marcus Tullius Cicero

31.5.2006

Sisällysluettelo

Kiitämme.....	4
1. Johdanto.....	5
2. Mikä on ihme?.....	5
3. Selvityksen lähtökohdat.....	7
4. Aineisto ja sen hankinta.....	8
5. Aineiston käsittely.....	9
6. Erityisiä huomioita.....	9
6.1 Kasvainten katoaminen.....	9
6.2 Keskustelukulttuuri.....	11
6.3 Legenda kasvaa ajan kuluessa.....	12
6.4 Todisteiden vaatimisen raamatullisuus.....	12
7. Lyhyt katsaus muihin selvityksiin.....	13
8. Selvitetyt ihmeeparantumiskertomukset.....	17
8.1 C-hepatiitista parantuminen.....	18
8.2 Haimasyövästä parantuminen.....	19
8.3 Jalassa ollut syöpä katosi rukouksella.....	19
8.4 Pitkälle edennyt vatsasyöpä katosi.....	20
8.5 Kilpirauhasen vajaatoiminnasta parantuminen.....	20
8.6 I tyypin diabeteksen parantuminen.....	21
8.7 Ilman silmää näkevä poika.....	22
8.8 Lapsen silmän paha taittovirhe korjaantui.....	22
8.9 Huonon näön ja allergian parantuminen.....	23
8.10 Korvassa ollut avoreikä umpeutui ja tulehdus parani.....	23

8.11 Syntymäkuuroudesta parantuminen.....	24
8.12 Vaikeista sydänvaivoista parantuminen.....	24
8.13 Sydämen laajentumasta parantuminen.....	25
8.14 Selän skolioosi parani.....	26
8.15 Neliraaahalvaantunut mies sai liikuntakykynsä takaisin.....	26
8.16 Kyttyräselän oikeneminen.....	27
8.17 Lapsena saatu pitkäkestoinen polvivamma katosi.....	27
8.18 Vuosikymmeniä vaivanneet selkäkivut katosivat.....	27
8.19 Lapsen reisiluusta puuttunut pala korjautui rukouksella.....	28
8.20 Yhdeksän vuotta kestäneet niskavaivat paranivat.....	28
8.21 Syntymästään saakka rampa poika sai liikuntakykynsä.....	29
8.22 Leikkauksessa poistettu perna kasvoi takaisin.....	29
8.23 Suolistotukoksen parantuminen.....	31
8.24 Verinen paksusuoli parani.....	32
8.25 Ylimääräisen munuaisen katoaminen.....	32
8.26 Downin syndroomasta parantuminen.....	33
8.27 Kromosomin 18 trisomiasta parantuminen.....	34
8.28 ”Turun TYKSissä satoja ja satoja dokumentoituja ihmeitä”.....	35
8.29 ”Miettisen väitöskirjan tulos on helppo kumota”.....	35
 9. Päätelmät.....	 35
 Käytetty kirjallisuus.....	 37
 Liite 1: Selvitystyöhömmä liittvä käsittely kristillisissä medioissa alkuvuonna 2005.....	 38
Liite 2: Syntymäkuuroudesta parantuneelle miehelle lähetetty kirje.....	39

Kiitämme

Vaikka julkisuudessa selvitystyömme saikin kahden ihmisen kasvot niin lopputulos olisi muodostunut toisenlaiseksi ilman lukuisaa joukkoa muita ihmisiä. Haluammekin kiittää työhömmä omalla panoksellaan osallistuneita ihmisiä: pastori Matti Kankaanniemi, kirurgi Samuli Lintula, Asmo Maanselkä, patologian erikoislääkäri Kyösti Nuorva, Ilkka Renkola, Valtter Saarikalle, Antero Säämäki sekä kirjailija ja suomentaja Tytti Träff. Maininnan ansaitsee niinikään entinen toimituspäällikkö Joel Takala, joka kirjoitti ensimmäisen selvitystyötämme koskevan artikkelin Ristin Voitto –lehteen 9.3.2005 (10/2005).

1. Johdanto

Siitä Kristillisdemokraattisten nuorten kesätapaamisesta tulikin merkittävämpi kuin osasimme kuvitellakaan. Elokuisenä viikonloppuna 2004 helluntaiseurakuntaan kuuluvat yliopisto-opintojensa loppuvaiheessa olevat opiskelijat Markus Hirsilä ja Vesa Maanselkä keskustelivat pitkään aiheesta ihmeeparantumiset. Käsittely tapahtui maallikkopohjalta, sillä Maanselän alaa on ydinfysiikka ja Hirsilän orgaaninen kemia.

Maanselkä oli aikaisemmin tehnyt omaa selvitystä nykyajan ihmeeparantumiskertomuksista Charles Ndifonin Jyväskylän kokousten jälkeen lokakuussa 2002 ja samaa oli tutkinut myös Jyväskylän Vapaakirkko löytämättä yhtäkään selkeää ihmeeparantumista. Maanselkä kirjoitti Ristin Voitto –lehteen Ndifonin kokousten jälkeen ja sai tämän seurauksena yli 50 sähköpostiviestiä. Kuitenkin vasta kaksi vuotta myöhemmin tuona elokuisenä iltana 2004 tehtiin päätös projektin laajentamisesta ja systematisoinnista. Aikanaan saamiemme sähköpostien määrä tulisi kohoamaan lähes 80:aan kappaleeseen.

2. Mikä on ihme?

Ryhtyessään selvittämään ihmeeparantumiskertomuksia on tietenkin ensin selvitettävä itselleen, mitä itse asiassa on etsimässä ja mitä ei. Koska ihmeen pitää olla todistettavissa oleva niin silloin siitä täytyy ensinnäkin olla esittää asianmukaiset lääketieteelliset dokumentit ennen ja jälkeen. Matti A. Miettinen muotoili etsittävän parantumisen hyvin väitöskirjassaan *Uskonnolliset ihmeeparantumiset lääketieteellis-psykologisesta näkökulmasta etsiessään lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavaa elimellistä parantumista* /12/. Määritelmä on oikein hyvä, koska juuri sellaisia tapahtui paljon Jeesuksen ja apostolien toiminnassa Uuden testamentin mukaan: kuurot kuulevat, sokeat näkevät, rannat kävelevät ja kuolleet nousevat haudoistaan. Listaani voisi lisätä myös esimerkiksi I tyypin diabeteksesta, Downin syndroomasta, raajojen erimittaisuudesta tai merkittävästä likinäköisyydestä parantumisen. Kuitenkaan kaikki Jeesuksen ja apostolien tekemät ihmeet eivät olisi täyttäneet kriteeriämme (kuten Matt. 8:14-15), mutta tämä ei ole se keskeinen huomio. Olennaista on, että Jeesuksen ja apostolien toiminnassa tapahtui paljon kriteerimme täyttäviä ihmeitä.

On täysin mahdollista pitää jokaista parantumista ihmeellisenä ja hienona asiana. Isä meidän –rukouksessa kiitetään jokapäiväisestä leivästä, joten miksi emme olisi kiitollisia myös

terveydestä tai vaikkapa auringonpaisteesta sateen jälkeen. Kysymys ei kuitenkaan ole kiitollisuudesta vaan siitä, että etsinnässämme oli todistettavissa oleva ihme. Näin ollen sellaiset vaivat, joiden tiedetään parantuvan usein tai toisinaan luonnollisesti itsestään ilman rukousta tai parantamistoimintaa, eivät ole ihmeitä siinä merkityksessä kuin mitä olemme etsimässä. Tämä ei tietenkään poista Jumalan mahdollista osuutta parantumisessa, mutta kyse ei myöskään ole *todistettavissa olevasta* ihmeestä. Tavoitteenamme on, että kun toteamme parantumisen ihmeeksi niin se myös *varmasti* olisi sellainen. Vaatimuksenamme ei siis ollut ihmeen tapahtuminen pyynnöstä silmiemme edessä, vaan jo tapahtuneen ihmeen dokumentoiminen.

Jos sanan ihme merkityssisältöä laajennetaan koskemaan niin kuolleista heräämistä, haavan parantumista kuin kevään koittamistakin pitkän talven jälkeen niin käsitteenä ihme kokee melkoisen inflaation. Tällöin lähes kaikki on ihmettä, joten koko sanan käytöstä voidaan luopua.

Tulimme huomaamaan, että kokemus parantumisesta tai vaivan helpottumisesta on ihmiselle itselleen lähes aina erittäin voimakas kokemus. On kuitenkin tärkeää muistaa, että oireen poistuminen on eri asia kuin itse elimellisen syyn poistuminen: esimerkiksi selkänikaman kuluman aiheuttama kipu voi poistua ilman, että itse kuluma tila muuttuu lainkaan. Tämän seurauksena parantuneet usein kokivat suurena loukkauksena sen, ettei kyseessä ollutkaan *todistettavissa oleva* ihme. Tarkoituksenamme ei missään vaiheessa ollut pilkata kenenkään uskoa tai mitätöidä hänen kokemustaan Jumalan läsnäolosta. Mutta koska etsimme todistettavissa olevaa ihmettä eli lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavaa elimellistä parantumista niin emme myöskään voineet antaa subjektiiviselle kokemukselle mitään arvoa selvitystyössämme.

Tiedon määrää lisääntyy jatkuvasti, joten miten voimme olla varmoja siitä, että tänään ihmeeksi julistamamme parantuminen on sitä myös huomenna? Jos ihmeinä pidetyt parantumiset vaativat uudelleen käsittelyyn ottamista niin silloin täytyy se tehdä. Valitettavasti emme löytäneet ainuttakaan ihmettä, jonka olisi voinut tulevaisuudessa ottaa uudelleen arvioitavaksi tiedon lisääntymisen myötä.

3. Selvityksen lähtökohdat

Ensimmäinen tutkimustavoitteemme oli ottaa selville, miten paljon tänä päivänä tapahtuu lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavia elimellisiä parantumisia. Luonnollisesti mukana oli myös halu tutkia empiirisesti siitä, tapahtuuko ylipäänsä todistettavissa olevia ihmeitä. Toinen tutkimustavoite oli apologeettinen eli kerätä aineistoa kriittisille ihmisille: ”Näin Jumalan toiminta näkyy nykyajassa”. Tarkoituksenamme ei siis missään vaiheessa ollut

- 1) tutkia Raamatun ihmeitä,
- 2) ottaa kantaa Raamatun ihmeisiin,
- 3) Raamatun halventaminen,
- 4) Jumalan olemassa olemattomuuden osoittaminen,
- 5) Jumalan pilkkaaminen,
- 6) epäuskon kylväminen,
- 7) parantuneen uskon pilkkaaminen,
- 8) herätyksen estäminen,
- 9) halu väittää, ettei parantunut koskaan ollutkaan sairas,
- 10) ihmeen tapahtuminen pyynnöstä silmien alla,
- 11) todistaa, ettei ihmeitä tapahdu,
- 12) pahuuden töiden tekeminen,
- 13) Herran voideltujen parjaaminen,
- 14) uskovien ja karismaattisten evankelistojen syyllistäminen,
- 15) todistaa itselleen kaikki ihmeparantumiset ja niihin liittyvä toiminta petokseksi siitä syystä, ettei tarvitsisi tehdä parannusta omassa elämässään.

Jo lähtöruudussa oli selvää, että aitojen parantumisten lisäksi liikkeellä on varmasti myös perätöntä legendaa. Kuitenkin aivan yhtä selvää oli se, että löytäisimme helposti pienen kyselykierroksen jälkeen viisi tai kuusi lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavaa elimellistä parantumista. Tämän jälkimmäisen luottamuksen tunteen aiheutti havainto siitä, että varsinkin helluntailiikkeessä tarinoita ihmeparantumisista on liikkeellä huomattavan paljon: lähes jokainen tuntee jonkun, joka on parantunut joskus jossain jostakin Jumalan avulla.

Meitä ei missään vaiheessa kiinnostanut se, kenen saarnaajan käsien alla tai edes kenen nimissä parantumisen oli kerrottu tapahtuneen. Mukaan olisivat siis kelvanneet myös esimerkiksi islamin ja shamanismin piirissä tapahtuneet ihmeet. Lähtökohtamme mukaan ihmeen aiheuttaneen entiteetin henkilöllisyys oli sivuseikka, kun tarkoituksena oli selvittää

nykyajan ihmeparantumiskertomuksia ylipäänsä. Vasta ihmeen toteamisen jälkeen olisi käynnistynyt pohdinta siitä, kuka tai mikä parantumisen on aiheuttanut.

Myöhempi kehitys osoitti, että oletuksemme viiden tai kuuden selkeän ihmeen löytämisestä osoittautui vääräksi. Jopa niin suuressa määrin, ettemme löytäneet ainuttakaan todistettavissa olevaa ihmettä. Kirjallisuudessa on kuitenkin raportoitu yksittäisistä todistetuista ihmeistä /3,5,11,20/, mutta edes näissä teoksissa ei ole mainintaa niin sanotuista kovista ihmeistä eli sellaisista, joihin ei kukaan voinut vastaan sanoa (Apt. 4:14), kuten esimerkiksi kuuro kuulee, sokea näkee, pysyvästi halvaantunut kävelee, merkittävä likinäköisyys korjautuu, diagnosoitu raajojen erimittaisuus parantuu, Downin syndrooma tai jokin muu perinnöllinen kehitysvamma paranee tai I tyypin diabeetikon haima alkaa jälleen toimia normaalisti.

4. Aineisto ja sen hankinta

Jos olisimme tienneet, miten hankalaa todistettavissa olevan ihmeen löytäminen on niin olisimme hankkineet aineiston toisin kuin mitä lopulta teimme. Olisimme laittaneet ilmoituksen kaikkiin suuriin sanomalehtiin ja vastauksista koonneet täsmällisen otoksen analysoiden sen.

Koska luulimme löytävämme helposti muutaman kuukauden kuluessa viisi tai kuusi todistettavissa olevaa ihmettä niin aloitimme laittamalla kyselyn netmission.fi – keskustelupalstalle internetiin. Tätä kautta saimme lisää tietoja koskien kristillisiä lehtiä ja ihmisten omia kokemuksia, joista saatoimme selvittää parantumiskertomuksia. Aikanaan mediassa saamamme julkisuus (Liite 1) auttoi myös aineiston keräämisessä.

Valitettavasti kaikkia meille kerrottuja tarinoita emme kirjanneet muistiin niiden luonteen vuoksi, joten tarkkaa otosta on numerona hyvin vaikea sanoa. Summittainen arvio on kuitenkin mahdollista tehdä ja se on kahdensadan luokkaa. Näistä noin 200:sta tarinasta selvitettiin tarkemmin 28.

Usein vaatimuksemme lääkärintodistuksen esittämisestä oli ilmeisesti mahdotonta täyttää ja syyksi meille esitettiin:

- 1) Jumala ei halua eikä tahdo, että lääketieteellisiä dokumentteja päätyy tutkijan silmien eteen,
- 2) lojaalius Suurta Parantajaa kohtaan estää parantunutta,
- 3) parantunut on saanut Herralta määräyksen vaieta asiasta,
- 4) parantuneen läheiset eivät anna hänen lähettää dokumentteja,

- 5) epäuskoiset eivät uskoisi kuitenkaan ja pelkän suun todistuksen on riitettävä. Dokumenttien tiedusteleminen on osoitus epäuskosta,
- 6) epäusko estää ihmeiden tapahtumisen,
- 7) epäuskon tähden jo parantuneet sairastuvat, sairastuisivat tai ovat jo sairastuneet uudelleen,
- 8) kysyjän omat motiivit ovat arveluttavat, kuten oman kilven kiillotus, tarve kumota kaikki todisteet tai riepotella julkisuudessa parantuneita ihmisiä,
- 9) lääkäreillä ei ole tapana kirjoittaa terveen papereita kenellekään,
- 10) parantunutta hoitanut lääkäri ei usko ihmeisiin ja kieltäytyi siksi kirjoittamasta lääkärintodistusta parantumisesta,
- 11) ei Jeesuksenkaan aikana lääkärintodistuksia kysely,
- 12) ihmeeparantumiskertomusten tutkiminen on Herran voidellun vastustamista, mikä taas kielii jumalanpelon puutteesta,
- 13) Jumala ei salli itseään pilkata.

5. Aineiston käsittely

Kumpikaan meistä ei ole lääkäri, joten tarvitsimme apua voidaksemme luotettavasti arvioida meille esitetyn lääketieteellisen aineiston. Tässä erityisen suurena apunamme oli patologi, LT, Kyösti Nuorva, jonka kontaktien avulla saatoimme välittää aineiston kyseessä olevan alan spesialistin arvioitavaksi. Toisin sanoen sydänvaivoista parantumisessa käytimme kardiologia, aineenvaihduntataudeissa endokrinologia ja niin edelleen. Tavallisesti saman materiaalin arvioi useampi kuin yksi erikoislääkäri.

Kaikki aineisto käsiteltiin täysin luottamuksellisesti emmekä tässäkään raportissa mainitse parantuneita nimeltä kuin siinä tapauksessa, että asiaa on jo aikaisemmin käsitelty julkisuudessa nimiä käyttäen.

6. Erityisiä huomioita

6.1 Kasvainten katoaminen

Ihmeeparantumistarinoissa kerrotaan paljon erilaisten kasvaimien katoamisesta rukouksella. Valitettavasti lähes aina jää osoittamatta häviäminen juuri rukouksen hetkellä, sillä terveydentilan muutos vain todetaan seuraavalla lääkärikäynnillä ja jos ennen sitä on rukoiltu

niin on tavallista yhdistää nämä kaksi asiaa toisiinsa (rukous ja häviäminen). Edelleen on erittäin tavallista rukoilla sairaan puolesta säännöllisesti ja tämä vaikeuttaa katoamisen ja rukouksen välisen yhteyden osoittamista. Jotta tämä kausaliteetti voitaisiin osoittaa niin se vaatisi sairauden olevan silmin havaittavissa, jolloin myös parantuminen on selkeästi ulkopuolisen tarkkailijan havaittavissa. Tällainen olisi esimerkiksi laajan ihottuman, pahan ruhjeen tai suuren haavan parantuminen sekä puuttuvan raajan takaisin kasvaminen tai ihossa selkeästi näkyvissä olevan kasvaimen katoaminen.

Rukoushetken ja kasvaimen katoamisen yhteyden osoittamista tärkeämpi huomioitava asia on se, että joillakin kasvaintyypeillä tavataan niin sanottua spontaania regressiota eli niiden tiedetään katoavan silloin tällöin ihan itsekseenkin ilman rukousta tai lääketieteellisiä hoitoja. Tämän vuoksi elokuussa 2004 asetin kriteerin, jonka mukaan kasvainten häviämiset eivät kelpaa selvitykseeni lainkaan. Myöhemmin laskin aitaan kelpuuttaen mukaan sellaisten kasvainten katoamiset, joiden tiedetään hävinneen spontaanisti vain 0-5 kertaa: juuri nuo kun voivat juurikin olla niitä ihmeitä. Meidän pätevyyskentämme ei tietenkään riitä arvioimaan eri kasvaintyyppien katoamisia, mutta onneksi käytössämme oli patologi Kyösti Nuorva, joka on erilaisiin kasvaimiin työssään erikoistunut.

Kasvaimista parantumisessa on siis vaikeaa sulkea pois luonnollisen parantumisen mahdollisuutta. Yleisemmin saman voi muotoilla siten, että jos sairaudella x on luonnollinen parantumistodennäköisyys y niin on hyvin hankala sanoa a) että kyseessä on ihme tai b) että kyseessä ei ole ihme. Perusteluksi ihmeestä ei riitä toteamus:

”Ei pystytty todistamaan ei-ihmeeksi, joten kyseessä on ihme.”

On kuitenkin mahdollista vakuuttua ihmeestä myös sellaisesta sairaudesta parannuttaessa, joiden tiedetään parantuvan luonnollisestikin: jos samassa jumalanpalveluksessa samasta sairaudesta parantuu vaikkapa viisi ihmistä ja luonnollisen parantumisen todennäköisyys on esimerkiksi 5% niin todennäköisyys sille, että viisi ihmistä parantuu yhtä aikaa on noin 0,0000313%. Todennäköisyys ei kuitenkaan ole nolla, joten mahdollisuus luonnolliselle parantumiselle on edelleen olemassa, mutta meidän tarkastelumme tämä kyllä kelpaisi ihmeeksi.

6.2 Keskustelukulttuuri

Valitettavasti jouduimme toteamaan, ettei kristillinen keskustelukulttuuri Suomessa välttämättä ole aina kovin myötämielinen sille, joka pyytää todisteita esitetyn kertomuksen tueksi. Yksi kaikkein tavallisimmista vastaan tulleista kokemuksistamme oli niin sanotun katkeruusargumentaation käyttäminen. Tämä tarkoittaa lyhyesti sitä, että todisteiden kyselijä on vain katkera eikä hänen sanomisiaan siksi tarvitse huomioda. Kaikkein pisimmälle tässä mentiin luomalla tarina koskien Hirsilän likinäköisyyttä: hän on nuoruudessaan pitkään ja hartaasti rukoillut näkönsä parantumisen puolesta, mutta koska Jumala ei ole näin tehnyt niin Hirsilä katkeroitui ja on nyt ristiretkellä tehdäkseen turhaksi kaikki muutkin Jumalan ihmeet. Tosiasiassa Hirsilä ei ole koskaan kokenut likinäköisyyttään ongelmaksi, mutta on kylläkin käyttänyt sitä esimerkkinä puhuttaessa, mikä olisi todistettavissa oleva ihme.

Toinen paljon käytetty argumentaatiotapa oli tehdä hyväuskoisuudesta hurskas hyve, jolloin pitäisi vain uskoa ilman mitään todisteita kerrottu tarina. Toisin sanoen ottaa asia ”uskossa vastaan”. Kolmas konsti oli esittää, että hengelliset asiat on tutkittava hengellisesti eikä lääketieteellisesti. Kuitenkin parantuminen tai parantumatta jääminen on lääketieteellinen ilmiö ja siis myös sen keinoin tutkittavissa. Neljäntenä tapana esitettiin meidän olevan epärehellisiä lääkärinlausuntojen hyväksymisessä. Teorian mukaan esittäessämme saman parantumisen materiaalin vaikkapa kolmelle eri lääkärille niin hyväksymme lausunnoista vain kaksi jättäen yhden huomiotta. Tämä siksi, että kahden ensimmäisen lääkärin mielestä kyseessä ei ollut ihmeparantuminen, mutta yhden lääkärin mielestä oli. Näin emme kuitenkaan kertaakaan toimineet.

Selvitystyömme saadessa julkisuutta Ristin Voitossa julkaistun artikkelin jälkeen 9.3.2005 (RV 10/2005) esitin Jyväskylän helluntaiseurakunnan nuorisopastori Klaus Lehtimäelle, että voisimme seurakunnan internetsivuilla käsitellä työmme edistymisen tuloksia. Seurakunnan johto eli vanhimmistotekijä teki päätöksensä maaliskuun lopulla 2005 asianosaisia eli Hirsilää ja Maanselkää kuulematta, joiden korviin päätös kantautui vasta erillisen kyselyn jälkeen tiistaina 5. huhtikuuta. Päätös oli kielteinen ja perusteluissa mainittiin muun muassa:

”Seurakunnan ydintehtävänä ei ole asettua yksittäisten seurakuntalaisten projektien kautta tutkimaan kaikenlaisia asioita, vaan keskittyä evankeliumin julistamiseen.” /10/

6.3 Legenda kasvaa ajan kuluessa

Joutuimme toteamaan sen, että valitettavan usein ihmetarinaa eteenpäin kerrottaessa se oli muuttunut matkalla. Tarkemmin selvitetystä 29:sta parantumistarinaa 22:ssa oli legenda tavalla tai toisella kasvanut (76%). Mielestämme huolestuttava havainto oli se, että jopa silminnäkijän kertomukseen voi tulla ylimääräisiä elementtejä sitä eteenpäin kerrottaessa. Ilmiöstä voidaan käyttää nimityksiä ”evangelistan lisä” tai ”folkloristisen kuonan kertyminen”. Erittäin tavallista oli myös ilmiö nimeltä jossain muualla:

”Meidän seurakunnassamme ei niinkään suuria ihmeitä tapahdu, mutta *jossain muualla* kylläkin.”

Tämä ilmiö nosti päätään aineiston keräämisemme loppuvaiheessa, kun saimme tietoja, joiden perässä olisi pitänyt ottaa yhteyttä milloin Ruotsiin, Tanskaan tai USA:han.

Usein legendaa kertovat eteenpäin täysin vilpittömät ihmiset, jotka vain eivät ole tulleet tarkistaneeksi tarinan todenperäisyyttä. Tällaisen sadun etenemistä suusta suuhun on vaikea pysäyttää siksi, että usein väitetty parantuminen on kertojalle ihme, kunnes toisin todistetaan ja tavallisesti vielä sen jälkeenkin.

Havainto legendan kasvamisesta vakuutti meidät entistä vahvemmin siitä, miten tärkeää on vaatia todisteita kerrotun tarinan tueksi. Huomasimme myös, että *mitä suuremmasta ihmeestä kerrotaan niin sitä pienemmällä todennäköisyydellä siitä haluttiin todisteita esittää*. Meidän mielestämme asia menee kuitenkin juuri päinvastoin eli mitä suurempi ihme niin sitä helpommin sellainen on todeksi osoitettavissa. Jos 20 vuotta pyörätuolissa istunut saa liikuntakykynsä takaisin niin hänellä on esittää siitä yhtä jos toistakin todistusta viimeisen 20:n vuoden ajalta ja hänen on myös haettava lääkärintodistus parantumisestaan, koska ei ole enää invalidi eikä oikeutettu sen mukaisiin KELA-korvauksiin. Ja jos 30 vuotta silmälaseja kokopäiväisesti käyttäneen näkö paranee rukouksella niin hän voi mennä optikon puheille näöntarkastukseen myös vuosia parantumisensa jälkeenkin.

6.4 Todisteiden vaatimisen raamatullisuus

Evangelista Luukas aloittaa oman selvityksensä sanoilla ”*tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki*” (Luuk. 1:3). Nykyaikaan sovellettuna mielestämme ei ole mahdollista puhua tarkkaan

tutkimisesta, ellei ole edes potilaan sairaskertomusta tarkistanut. Ja kehottihan jo apostoli Paavalikin koettelemaan kaiken (1.Tess.5:21).

Pitkästi toista kymmentä kertaa meille sanottiin usein jo ennen todisteiden esittämistä: ”*Te ette usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös*” (Luuk. 16:31). Mielestämme tämä oli asiatonta Raamatulla päähän lyömistä, koska emme useinkaan olleet siinä vaiheessa vielä mitään edes nähneet. Vastineeksi olemme tavanneet esittää apostoli Tuomaan menettelytapaa Joh. 20:24-28. Hän asetti julkisesti selkeän ja yksinkertaisen kriteerin (jae 25), jonka perusteella saattoi uskoa Jeesuksen ylösnousseen. Saatuaan pyytämänsä Tuomas myös hyväksyi todisteet ja uskoi (jae 28). Toimintamme muistutti paljon Tuomaan toimintaa: olemme selkeästi etukäteen määritelleet vaadittavan kriteerin ihmeelle ja jos pyydetty aineisto olisi meille annettu niin silloin se olisi myös pitänyt hyväksyä.

7. Lyhyt katsaus muihin selvityksiin

Uskonnollista ihmeparantumiskirjallisuutta on olemassa paljon ja aiheesta on tehty myös akateemisia opinnäytteitä. Valitettavasti suurin osa ihmekirjallisuudesta on kerrottujen tarinoiden muistiin kirjattuja selostuksia ilman, että niitä on mitenkään tarkistettu. Näin ollen suurimmalla osalla ihmeparantumiskirjallisuutta ei ole meille käyttöä selvitystyössämme. Käsittelemme tässä lyhyesti joitakin aiheesta tehtyjä teoksia ja julkaisuja.

1. Ulla Bremerin tutkielma *Esirukouksen avulla parantuminen subjektiivisena* kokemuksena /2/ on nimensä mukaisesti katsaus esirukouksen subjektiiviseen kokemiseen. Tutkimuksen aineisto on koottu teemahaastattelun avulla ja kohteena on kolme esirukoilijaa (Jussi Brummer, Pertti Peussa ja Pirkko Jalovaara) sekä 12 parantumisen kokenutta. Työssä ei ole arvioitu potilaiden sairaskertomuksia, vaan ainoastaan keskitytty haastattelussa esille tulleisiin asioihin. Tästä syystä tutkielmasta ei ole hyötyä selvitystyössämme.

2. Richard Casdorphin kirja *Totuus ihmeparantumisista* /3/ käsittelee paljon erilaisia parantumisia, mutta valitettavasti ei ainuttakaan niin sanottua vastaan sanomatonta ihmettä, kuten kuuro kuulee, sokea näkee tai halvaantunut kävelee. Erittäin positiivista on se, että mukana on kaikkien parantuneiden nimet, valokuvat ja usein myös röntgenkuvat ennen ja jälkeen parantumisen. Valitettavasti lääkäri Casdorff ei kerro mitään siitä, miten suuri

aineisto hänellä on ollut käytössään ja miten se on hankittu. Kirjassa ei myöskään kerrota lainkaan sitä kuinka moni jäi parantumatta rukouksista huolimatta.

3. Benny Hinnin kirjassa *Tänään Jumala parantaa sinut!* /5/ selostetaan 10 eri parantumista ja tekijä on ilmeisesti pyrkinyt samaan kuin Casdorph ennen häntä eli parantuneiden nimet, valokuvat ja usein myös röntgenkuvat ja epikriisit ennen ja jälkeen parantumisen on esitetty. Valitettavasti Casdorphin tapaan Hinn ei kerro, miten aineisto on hankittu ja miten suuri sen otos on ollut. Kirjassa ei myöskään kerrota, miten moni on jäänyt parantumatta rukouksista huolimatta. Hinnin otoksessa ei ole ainuttakaan niin sanottua vastaan sanomatonta ihmettä, kuten kuuro kuulee, sokea näkee tai halvaantunut kävelee. Tämä on erittäin huomionarvoista siksi, että Hinnin maailmalle levinneissä kokousvideoissa juuri tällaista näyttää tapahtuvan huomattavan paljon. Toisin sanoen kontrasti dokumentoinnin ja kokousvideoiden välillä on merkittävä.

Benny Hinnin toiminnasta on tehty muitakin selvityksiä. Vuonna 2001 hänen kokoussarjassaan Oregonin Portlandissa USA:ssa 76 ihmistä parantui sairauksistaan. Benny Hinn Ministriesiä pyydettiin toimittamaan HBO-televisiokanavan selvitystä varten mahdollisimman monta nimeä. 13 viikon kuluttua pyynnön esittämisestä vain viisi nimeä annettiin (6,6%). Jokaista näistä viidestä tapauksesta seurattiin vuoden ajan. Johtopäätöksenä oli se, ettei kukaan heistä ollut parantunut ihmeellisesti mistään. Tietoni ovat Joe Nickelin artikkelista *Investigative Files, Benny Hinn: Healer or Hypnotist?* /13/

4. Patrick Marnhamin matkakertomus *Lourdes – A Modern Pilgrimage* /11/ käy läpi Ranskan eteläosassa olevan Lourdes'n historian saapuen lopulta nykypäivään. Paikka on katolisen kirkon kuuluisin pyhiinvaellus- ja parantumiskeskus maailmassa. Ihmeeksi julistettavan parantumisen on täytettävä lukuisia ehtoja (s. 198): 1) Oliko parantuminen äkillinen, odottamaton, ilman toipumisaikaa ja täydellinen? Oliko parantuminen pysyvä kestäen vähintään kolmesta neljään vuotta? 2) Oliko sairaus vakava (invaliditeetti tai hengenvaarallinen), elimellinen eikä toiminnallinen (perustuen todelliseen sairauteen), objektiivisesti todettu (kokein, röntgenkuvin tai koepaloin)? 3) Jos hoitoa annettiin niin oliko sillä vaikutusta parantumiseen?

Liitteissä on luettelo 64:sta parantuneesta vuoden 1978 tilanteen mukaan (s. 222-227). Pelkän listan lisäksi tarkemmin selostetaan parantumiset 54-64 (s. 228-238). Lourdes'n ihmeissä on paljon erilaisia parantumisia, mutta valitettavasti ei ainuttakaan niin sanottua vastaan sanomatonta ihmettä, kuten kuuro kuulee, sokea näkee tai halvaantunut kävelee.

Erittäin positiivista on kuitenkin se, että ihmeeksi pyrkivältä parantumiselta vaaditaan tarkat todisteet. Oros on erittäin suuri: vuosien 1858-1978 välillä ihmeeksi ilmoitetuista noin 2,5 miljoonasta parantumisesta 64 on julistettu ihmeiksi (n. 0,00256%). Tämäkin puhuu omaa vahvaa kieltään siitä, etteivät kaikki ihmetarinat ole todistettavissa olevia tai edes tosia.

5. Matti A. Miettisen *Uskonnolliset ihmeeparantumiset lääketieteellis-psykologisesta näkökulmasta* /12/ on lääketieteen tohtorin väitöskirja, jonka hän kirjoitti noin 10 vuoden aikana (1980-1990). Tutkimuksen kohteena olivat Niilo Yli-Vainion (1920-1981) parantamiskokoukset vuonna 1980. Tarkemman selvityksen otos oli 611 vapaaehtoista, jotka ilmoittivat yhteensä 1403 parantumiskokemusta. Näistä 829 ilmoitettiin parantuneeksi ja 574 ei-parantuneeksi. Miettinen etsi lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavia elimellisiä parantumisia. Tutkimuksen johtopäätöksenä oli, ettei kukaan ollut parantunut ihmeellisesti Niilo Yli-Vainion kokouksissa.

6. William A. Nolen kirjassaan *Healing – A Doctor in Search of A Miracle* /14/ käy läpi omasta kiinnostuksesta alkanutta tutkimusta perinteisen koululääketieteen ulkopuolisista parantajista ja näiden joukossa (s. 39-87) on myös herätyskristillisissä piireissä hyvin tunnettu Kathryn Kuhlman (1907-1976). Hänen Minneapoliksen suurkokouksessa erilliset tehtävään osoitetut sihteerit keräsivät yhteensä 82:sat yhteystiedot parantuneeksi ilmoittautuneilta ihmisiltä. Muutamaa viikkoa myöhemmin Nolen lähetti kutsut kaikille ja pyysi heitä saapumaan uudelleen Minneapolikseen haastateltavaksi parantumisen tiimoilta. 23 parantunutta vastasi kutsuun. Tapaukset olivat toistensa kaltaisia ja Nolen tekee tarkempaa selkoa niistä viidestä. Kirjoittaja törmäsi useasti siihen havaintoon, että Tosi Uskovat (True Believers) eivät halua kenenkään kyselevän tai tutkivan, miten asiat todella ovat: he haluavat roikkua omissa uskomuksissaan suhtautuen erittäin vihamielisesti kaikkiin, jotka koettavat esittää kysymyksiä koskien heidän uskomusjärjestelmäänsä. Nolen toteaa lopuksi, että yksikään Minneapolikseen palanneista parantuneista ei ollut ihmeellisesti parantunut mistään (miraculously cured): ei sen enempää Kathryn Kuhlmanin kuin Pyhän Hengenkään voimasta.

7. James Randin tunnetussa työssä *The Faith Healers* /16/ käydään läpi suurehko joukko USA:laisia parantajaevankelistoja, kuten A. A. Allen, Leroy Jenkins, W. V. Grant, Peter Popoff, Oral Roberts, Pat Robertson ja katolilainen isä DiOrio. Randin mukaan parantamistoiminnassa liikkuvat suuret rahat, minkä vuoksi hän löysi paljon suoranaisia huijauksia eikä ainuttakaan aitoa ihmeeparantumista. Kirjoittaja on itse taikuri, minkä ansiosta

hän esittelee seikkaperäisesti lukuisia tutkimiansa parantajaevankelistojen käyttämiä huijauskeinoja aina erityisestä muistitekniikasta sähköiseen korvamikrofoniin saakka.

8. Sirpa Riihimäen Pro Gradu –työ Jyväskylän yliopistossa ”*Tänään täällä paranee joku...*” – suomalaisen rukousparantamisen folkloristista tarkastelua /17/ on folkloristiikan alan opinnäyte. Riihimäki analysoi paljon ihmeparantumiskertomuksia, mutta ainuttakaan niistä ei tarkastella lääketieteen valossa (koska kyse on folkloristiikasta). Tämän vuoksi työllä ei ole käyttöä selvitystyössämme.

9. Fred Sicherin, Elisabeth Targin, Dan Moore II:n ja Helene S. Smithin julkaisu *A randomized double-blind study of the effect of distant healing in a population with advanced AIDS. Report of a small scale study* /19/ Western Journal of Medicine –lehdessä joulukuussa 1998 kertoi tuloksista, joiden mukaan rukouksella näyttäisi olevan tilastollisesti merkitystä AIDS-potilaiden hyvinvointiin. Kukaan ei kuitenkaan ollut parantunut sairaudestaan ja tutkimuksen kuluessa yksi potilas 40:stä oli kuollut AIDS:iin. Koska julkaisun tarkoituksena ei ollutkaan esittää jonkun parantuneen ihmeellisesti niin sillä ei ole käyttöä selvitystyössämme.

10. Eve Simsonin tutkimus Yhdysvaltalaisesta herätyskristillisyydestä *The Faith Healer – Deliverance Evangelism in North America* /20/ käsittelee laajasti Pohjois-Amerikan herätyskristillistä kulttuuria, johon kuuluu myös ihmeparantamistoiminta. Itse hän ei löytänyt ainuttakaan ihmeparantumista, mutta kertoo muiden (kuten tässäkin mainitun Casdorphen /3/) sellaisia ilmeisesti löytäneen.

Samoin kuin ihmeparantumistarinoita niin myös todistetuista ihmeparantumisista raportoivista tutkimuksista kuulimme selvitystyömme aikana melko usein puhuttavan. Esiin nousivat varsinkin lääkäri Osmo Sinervän ja ruotsalaisen Sven Ahdrianin tutkimukset.

Sana-lehden artikkelissa 22.4.1980 (17/1980) Hangon terveystieteiden keskuksen lääkäri Osmo Sinervä kertoo nähneensä itse lukuisia ihmeitä ja tutkineensa useiden ihmeparantumisen kokeneiden potilaskertomuksia. Yksityiskohtaisesti lehtijutussa ei kuitenkaan selvitetä ainuttakaan parantumistapausta. Sinervä myös toteaa, ettei osaa erottaa jumalallista ja luonnollista parantumista toisistaan. Monista yrityksistä ja kyselyistä huolimatta tätä yhtä lehtijuttua enempää emme löytäneet mitään lisätietoa Osmo Sinervän tutkimusraportista.

Meille kerrotun tiedonmurun mukaan ruotsalainen Sven Ahdrian on kirjoittanut perusteellisen raportin todistetuista ihmeparantumisista. Mainittua tutkimusraporttia ei kuitenkaan löytynyt yhdenkään yliopiston tai kirjakaupan tietokannasta eikä tutkimuksesta kertonut Dagen-lehtikään tuntunut tietävän asiasta mitään. Jostain syystä edes Ruotsin yliopistojen kirjastojen tietokanta ei tunne Ahdrianin raporttia. Ainoa löydetty maininta on Kuva ja sanan kustantamassa Kathryn Kuhlmanin kirjassa *Raportti ihmeestä* (s. 59) vuodelta 1975 /9/.

Asiasta tehtiin lisäkyselyjä ja yhteensä kolmelle ihmiselle lähetettiin sähköpostia. Valitettavasti vain yksi vastasi ja hänkin käski ottamaan yhteyttä toisiin henkilöihin. Jotain tietoja sentään kuitenkin löytyi ja niiden mukaan Sven Ahdrian on kirjoittanut vain kaksi kirjaa, joista kumpikaan ei käsittele ihmeparantumisia.

Monta kuukautta myöhemmin yksi selvitystyöhömme osallistunut lähestyi sähköpostilla Ruotsin helluntailiikkeen tiedotuskeskusta (Pingströrelsens Informationscentrum - PRI) ja sai tietää, että vuonna 1975 Dagen-lehti oli julkaissut hyvin lyhyen maininnan (very short press item) koskien Sven Ahdrianin, Bengt-Eric Skooghin ja Stig Bengmarkin tekemää tutkimusta. Kyseisestä projektista lehdellä ei kuitenkaan ollut mitään dokumentteja. Toisin sanoen kysymys ei ollut julkaistusta tutkimuksesta.

Seuraavaksi otettiin yhteyttä eläkkeellä oleviin lääketieteen professoreihin Bengt-Eric Skooghiin ja Stig Bengmarkiin, joista jälkimmäisen lausunto 30.3.2006 antoi lopulta valoa tapahtumien kulkuun. Ihmeparantumisia tutkivan selvityksen tekemisestä keskusteltiin, mutta sitä ei koskaan aloitettu. Sven Ahdrian saattoi kyllä tehdä tutkimuksen itse, mutta Bengmarkilla ei ole siitä mitään tietoa. Hän itse ei ole nähnyt ainuttakaan dramaattista jumalallista parantumista (dramatic divine healing). Jos Ahdrian teki tutkimuksen niin sitä ei kuitenkaan koskaan julkaistu, jolloin kyseisen raportin jäljittäminen lienee mahdotonta.

8. Selvitetyt ihmeparantumiskertomukset

Tässä kappaleessa käsittelemme yksityiskohtaisesti selvittämämme nykyajan ihmeparantumiskertomukset. Olemme pyrkineet mahdollisimman hyvin säilyttämään meille tietojaan antaneiden ihmisten intymiteettisuojaan, koska tarkoituksenamme ei ole riepotella heitä julkisuudessa. Tautiluokituksen mallina on käytetty Miettisen väitöskirjaa /12/. Kaikkein

parhaiten edustettuna on tuki- ja liikuntaelinten sairauksien luokka kahdeksalla tapauksella (29%) ja toisena hermoston ja aistimien taudit viidellä tapauksella (17%).

Tautiluokka I: tartunta- ja loistaudit

8.1 C-hepatiitista parantuminen

Pääkaupunkiseudulla asuva nuori nainen oli suonensisäisiä huumeita käyttävä narkomaani, joka oli sekaantunut myös huumekauppaan. Hän sairasti psykoosia ja kärsi paniikkihäiriöistä eikä uskaltanut poistua kotoaan. Vuonna 1991 nainen kuitenkin uskaltautui menemään lääkäriin, jolloin hänellä todettiin C-hepatiitti ja hän painoi tuolloin 34kg. Naiselle annettiin hyvin vähän elinaikaa, koska virus oli sekoittanut maksan täysin.

Nainen teki henkilökohtaisen uskonratkaisun lääkärissä käynnin jälkeen ja luki kotonaan Raamattua kolmen vuoden ajan. Hän osallistui evankelista Pirkko Jalovaaran kokouksiin vuosina 1994-95 ja parantui ilmeisesti rukousjonossa.

Nainen unohti koko asian, mutta vuonna 1998 hän tarvitsi lääkärintodistusta, jolloin todettiin maksa-arvojen normalisoituneen seurannassa. Seuraavana vuonna hän joutui keuhkojen vuoksi sairaalaan, jolloin testattiin myös C-hepatiitin tila. Selvitystyöhömmme osallistunut avustaja sai kopiot lääkärinlausunnosta, jonka mukaan potilas on joko parantunut C-hepatiitista tai sitten virusta on niin vähän, ettei tehdyn PCR-testin herkkyys riitä sitä havaitsemaan.

C-hepatiitin taudinkuvaan liittyy spontaaneja remissioita eli paranemisia 20% potilaista. Taudin diagnostiikka perustuu tuotettujen vasta-aineiden havaitsemiseen, mutta positiivisten vasta-aineiden perusteella ei voida vielä varmuudella päätellä, onko potilas todella parantunut vai ei. Tämän lisäksi testiin liittyy jonkin verran vääriä negatiivisia ja erityisesti vääriä positiivisia tuloksia potilailla, joilla on hypergammaglobulinemia tai paraproteinemia. Mainittua hypergammaglobulinemiaa tavataan autoimmuunihepatiitissa ja on mahdollista, että potilas on sairastanut juuri sitä. Tämä taas olisi aiheuttanut väärän positiivisen tuloksen ja hypergammaglobulinemian korjauduttua myös väärä vasta-ainepitoisuus olisi kadonnut. Tai sitten sairastunut nuori nainen kuului onnekkain 20% joukkoon.

Joka tapauksessa kokemus uskoontulosta ja parantumisesta aiheutti merkittävän elämänmuutoksen. Entinen psykoottinen narkomaani toimii nykyään ruoka-avun toiminnanjohtajana organisoiden 58 vapaaehtoisen työtä. Hän myös kiertää Suomea Pirkko Jalovaaran avustajana.

Tautiluokka II: kasvaimet

8.2 Haimasyövästä parantuminen

Karstulan helluntaiseurakunnassa vaikuttavan keski-ikä ohittaneen miehen kerrottiin yleisesti ihmisten kesken parantuneen vaikeasta haimasyövästä. Kertomuksen mukaan syöpä oli metastoitunut (lähettänyt etäpesäkkeitä) ja kiertynyt suurten vatsavaltimoiden ympärille. Tilanne oli niin vakava, ettei hoitava kirurgi ryhtynyt avauksen jälkeen syöpää lainkaan leikkaamaan. Elinaikaa miehelle oli annettu vain muutamia viikkoja.

Päätimme kysyä tästä parantumisesta tarkemmin mieheltä itseltään toisen käden tietoihin luottamatta saimme kuulla, ettei syöpää ollut koskaan todettukaan. Leikkauksen yhteydessä oli tosin löydetty haimasta kalkkeuma, josta miehen mukaan oli pääteltävissä syövän joskus olleen todellisuutta.

8.3 Jalassa ollut syöpä katosi rukouksella

Tarinan mukaan 11-vuotiaalla tytöllä todettiin jalassa suuri pahanlaatuinen kasvain. Mitään hoitoja ei ollut vielä annettu, mutta intensiivinen rukous aloitettiin välittömästi. Tämän seurauksena syöpä alkoi itsestään paranemaan ja lopulta kasvaimen havaittiin muuttuneen suureksi verihyytymäksi. Jopa eräs ateistilääkärikin joutui toteamaan parantumisen olevan ihme.

Otimme yhteyttä Nokia mission lääkärijäsenen Maarit Aro-Heinilään ja valitettavasti kerrottu tarina oli jälleen todellisuutta ihmeellisempää. Jouluna 2002 11-vuotiaalla tytöllä todettiin ultraäänitutkimuksessa vatsassa halkaisijaltaan yhdeksän sentin kokoinen kasvain, joka vaikutti vahvasti pahanlaatuisealta. Potilas sai kiireellisen lähetteen keskussairaalaan, jossa tehtiin magneettikuvaus ja aloitettiin kartoitustutkimukset varautuen jo sytostaatteihin. Kasvain painoi laskimoita ja aiheutti toisen jalan turpoamisen.

Tapauksesta lähetettiin rukouspyyntö moniin eri seurakuntiin ja uutena vuotena 2003 tapahtui merkittävä käänne: kasvain alkoi selkeästi muuttua. Tätä kehitystä seurattiin usealla ultraäänikuvalla. Kasvaimen seinämät hajosivat ja tilalle tuli verta. Kun se lopulta poistettiin niin edes kudostyyppiä ei kyetty määrittämään, mutta patologin näytteessä oli verta ja epämääräisiä kudosriekaleita.

Kysymyksessä ei siis ollut kasvain jalassa vaan vatsassa eikä kyse ollut ateistilääkäristä. Olennaisinta on kuitenkin se, ettei kasvaimen kudostyyppiä kyetty määrittämään. Näin ei

voida varmistaa, on kasvain ollut sellaista tyyppiä, joilla tavataan myös luonnollisia katoamisia eli spontaaneja regressioita.

8.4 Pitkälle edennyt vatsasyöpä katosi

Meille annetun tiedon mukaan iäkkäällä naisella oli todettu vatsassaan paha syöpä, joka oli päätetty leikata. Leikkauksen aikana oli kuitenkin huomattu taudin levinneen niin laajalle, ettei mitään ollut enää tehtävissä. Kuitenkin vuoden kuluttua otetuissa röntgenkuvissa ei näkynyt enää mitään ja nainen sai terveen paperit.

Kysyessämme parantuneen yhteystietoja meille ilmoitettiin, ettei yhteystietoja ole mahdollista toimittaa. Perustelujen mukaan vakava sairaus vie ihmisen aika herkäälle paikalle eikä parantunut muutenkaan haluaisi, että joku ryhtyisi arvioimaan tapauksen ihmeenomaisuutta. Naiselle itselleen syövän parantuminen on ihme ja se riittää.

Tautiluokka III: umpieritys- ja aineenvaihduntasairaudet

8.5 Kilpirauhasen vajaatoiminnasta parantuminen

Naisella diagnosoitiin yläasteikäisenä (13-15-vuotiaana) kilpirauhasen vajaatoiminta ja hoidoksi hän sai päivittäisen lääkityksen. Noin kymmenen vuotta sairastettuaan hän oli vuonna 1991 kuorolaisena Tauno Rantalan kokouksessa. Tilaisuuden loppupuolella Rantala ilmoitti, että täällä on henkilö, jonka aineenvaihduntasairaus paranee. Nainen koki parantuneensa sairaudestaan tuossa hetkessä. Myöhemmin hän kävi lääkäriä varmistumassa asiasta ja lausunnon mukaan arvot olivat normalisoituneet ja lääkityksen voi lopettaa.

Yksi tiimiläisemme otti asian selvitettäväkseen ja aluksi kävi ilmi, että nainen oli jo ennen Rantalan kokousta ollut ilman lääkitystä noin vuoden ajan. Näin ollen parantumista ei voi perustellusti yhdistää rukoushetkeen.

Asiassa kysyttiin sisätautien erikoislääkärin lausuntoa (jolla on endokrinologian subspecialiteetti), ja hänen mukaansa on mahdollista, että nainen on sairastanut nuorena kilpirauhastulehduksen. Tällaiseen voi liittyä ohimenevä vajaatoiminta, jolloin on mahdollista, että potilas on ehkä kauankin syönyt lääkettä turhaan eli lääke olisi ”jäänyt päälle”. Jos annos on ollut pieni niin siitä ei välttämättä ole seurannut kilpirauhasen liikatoimintaa lääkkeen syönnistä huolimatta.

8.6 I tyypin diabeteksen parantuminen

23-vuotias nuori mies Lasse Nygård oli sairastunut parantumattomaan I tyypin diabetekseen vuonna 2004. Saman vuoden lopussa - jolloin sairastumisesta oli kulunut aikaa kolme kuukautta - pastori Veli Saarikalle ja Leo Sippola rukoilivat hänen puolestaan ja tuossa hetkessä mies koki parantuneensa sairaudestaan.

I tyypin diabetes on sairaus, jossa haima on käytännöllisesti katsoen kuollut eikä siis enää tuota elimistön tarvitsemää insuliinia. Tautia ei pidä sekoittaa II tyypin diabetekseen, jossa haima toimii edelleen, joskaan ei normaalisti. I tyyppi on parantumaton sairaus ja potilas on loppuikänsä sidottu pistämään itseensä insuliinia, kun taas II tyyppiin riittää usein oikean ruokavalion ja elintapojen noudattaminen. Näin ollen I tyypin diabeteksestä parantuminen olisi selkeä lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeava elimellinen parantuminen ja siten ihme.

Diabeteksestä parantuminen edellyttää kuitenkin riittävää seuranta-aikaa. Tämä johtuu siitä, että taudinkuvaan kuuluu usein niin sanottu *honey moon* –vaihe, jossa haima väliaikaisesti tuottaa insuliinia, mutta lopettaa sen sitten kokonaan jonkun ajan kuluttua. Tämä honey moon kestää miehillä tavallisesti 6-18 kuukautta.

Soitimme hieman ennen joulua 2004 Nygårdille ja hän oli erittäin yhteistyöhaluinen. Mies oli myös tietoinen mahdollisesta honey moon –vaiheesta ymmärtäen sen, että seuranta-ajan tarkoituksena on sulkea pois se mahdollisuus, että kyse onkin vain taudin normaalista kulusta eikä ihmeestä. Nygård lupasi lähettää meille postissa lääkärintodistuksien valokopiot sairastumisestaan.

1. kesäkuuta 2005 aloimme tekemään uudestaan kyselyä, koska mitään luvattuja lääkärintodistuksia emme olleet saaneet. Tänä aikana mies oli kuitenkin vaihtanut puhelinnumeroaan, jolloin jouduimme kääntymään pastori Veli Saarikallen puoleen. 3. kesäkuuta Saarikalle kertoi olleensa parantuneeseen yhteydessä, joka oli puhelinkeskustelussa uudistanut lupauksensa toimittaa selvitystyötiimillemme kaivatut lääkärintodistukset. Pastori ei kuitenkaan halunnut antaa meille entisen diabeetikon puhelinnumeroa, vaan pyysi odottamaan.

13. heinäkuuta otimme jälleen yhteyttä Saarikalleen, koska sen enempää lääkärintodistuksia kuin puhelinnumeroakaan emme olleet saaneet. Tällöin pastori antoi parantuneen uuden puhelinnumeron tietoomme. Lopulta 20. heinäkuuta 2005 soitimme parantuneelle itselleen, joka kertoi edelleenkin voivansa syödä mitä haluaa tarvitsematta piikittää itseensä insuliinia. Pyysimme lääkärintodistuksia lähetettäväksi ja hän lupasi jälleen ne meille toimittaa.

Monista lupauksista huolimatta mitään lääkärintodistuksia emme kuitenkaan koskaan saaneet. Tämä ei kuitenkaan estänyt miestä esittämästä videotodistusta parantumisestaan Sana ja ylistys –seurakunnan internetsivuilla.

Tautiluokka VI: hermoston ja aistimien taudit

8.7 Ilman silmää näkevä poika

Tarinan mukaan nuoren näkövammaisen pojan silmämunattomaan silmäkuoppaan ilmestyi rukouksella näkökyky, joka säilyi kymmeniä vuosia.

Tämä kertomus sai alkunsa Yhdysvalloissa toisen maailmansodan jälkeen julkaistusta kirjasta, josta tehtiin artikkeli 1950-luvun alussa Hyvä Sanoma -lehteen. Tätä artikkelia on Osmo Haavisto saarnoissaan lainannut ja tätä Haaviston välittämää kertomusta meille lopulta tarjottiin.

Todellisuudessa tarinan parantunut ei ole koskaan käynytäkään Suomessa. Haaviston mukaan näkökyky säilyi tyhjässä silmäkuopassa kymmeniä vuosia, mutta katosi väliaikaisesti skeptikkolääkärien tutkimuksissa. Edelleen Haaviston mukaan poika kuitenkin oppi pian voittamaan nämä vastukset. Emme koe uskottavaksi väitettä, jonka mukaan silmän näkökyky olisi riippuvainen ulkopuolisen lääkärin uskosta.

8.8 Lapsen silmän paha taittovirhe korjaantui

Lapsella todettiin oikeassa silmässään niin paha taittovirhe, että hänet luokiteltiin sen perusteella invalidiksi. Lapsi sai silmälasit ollessaan aloittamassa ala-asteen ensimmäistä luokkaa. Näön puolesta rukoiltiin säännöllisesti, koska oli olemassa vaara, että silmä sokeutuisi kokonaan. Tämän vuoksi oli tarpeen käydä säännöllisesti näöntarkastuksissa. Eräänä päivänä lapsi kuitenkin huomasi näkevänsä aivan hyvin ilman silmälaseja, ja tämän myös silmälääkäri vahvisti lukuisia kertoja.

Kun parantunut nyt 20 vuotta myöhemmin kertoi parantumisestaan niin pyysimme saada nähtäväksemme asiaan liittyvät lääketieteelliset dokumentit ennen ja jälkeen parantumisen. Pyyntöömme suhtauduttiin myönteisesti ja meille oltiin valmiita esittämään muun muassa 20 vuotta vanha todistus invaliditeetista. Sen sijaan sitä tärkeämpää eli silmälääkärin

todistusta näön parantumisesta meille ei haluttu esittää. Parantuneella ei omien sanojensa mukaan ollut kiinnostusta lähteä paperisotaan ja todistusjumppaan.

8.9 Huonon näön ja allergian parantuminen

Nigerialaisen Christ Embassy -seurakunnan internet-sivuilla kerrottiin suomalaisesta parantumiskouluun osallistuneesta Sarista /4/: ”--- oli yhdentoista vuoden ajan kärsinyt allergiasta ja huonosta näöstä --- ja oli täysin parannettu.” Suomalainen yhteistyöseurakunta Sana ja ylistys oli kääntänyt sivuston suomeksi.

Parannetun Sarin yhteystietoja kysyttiin Sana ja ylistys -seurakunnan pastori Veli Saarikallelta, mutta hän kieltäytyi avunannosta vedoten selvitystyön asenteellisuuteen. Tämän jälkeen kysely tehtiin saman seurakunnan internet-keskustelufoorumissa ja Netmissionin keskustelufoorumissa, mutta kyselyyn ei tullut vastausta useiden viikkojen ajanakaan. Lopulta nimetön kirjoittaja ilmoitti sähköpostilla tietävänsä, että mainittu ”täysin parannettu” henkilö käyttää edelleen silmälaseja. Tämä kerrottiin Netmissionissa ja vasta sen jälkeen Sari suostui kertomaan tapauksesta täsmentäen olevansa *hengellisesti* täysin parannettu ja käyttävänsä edelleen silmälaseja. Hän lisäsi myös, että ”näköni on optikolla todistettavasti parantunut”. Sari ei kuitenkaan kertonut, minkä verran näkö oli parantunut ja oliko allergialle tapahtunut mitään. Mitään optikon- tai lääkärintodistuksia ei koskaan esitetty.

8.10 Korvassa ollut avoreikä umpeutui ja tulehdus parani

Keski-ikäen laitamilla oleva nainen sai toiseen korvaansa avoreiän aivoverenvuodon yhteydessä vuonna 1972 ja saman korvan tulehduskierre alkoi 3.1.2000. Tulehdus oli jo päässyt niin pahaksi, että naiselle annettiin lähete leikkaukseen. Niin korvan avoreikä kuin tulehduskin paranivat rukousillassa 9.3.2000 eikä leikkausta näin ollen tarvittu. Vaiva ei myöskään ole potilaan mukaan tämän jälkeen uusiutunut. Varsinaista lääkärintodistusta parantumisesta ei ollut olemassa, todistus leikkausmääräyksestä sekä sen peruuttamisesta ovat olemassa.

Saatuamme pastori Seppo Juntuselta yhteystiedot soitimme parantuneelle itselleen ja hän lupasi toimittaa meille pyytämämme lääketieteelliset dokumentit. Kahden päivän kuluttua postinkantaja toi kirjeen, jossa nainen ilmoitti kieltäytymisestään. Hänen mielestään

dokumenttien hankkiminen on liian kallista ja vaivalloista eikä siihen ole siksi syytä ryhtyä. Tämä siitäkkin huolimatta, että lupasimme korvata aiheutuneet kulut ja lisäksi omat potilastietonsa saa ilmaiseksi sairaalasta. Kirjeeseen oli liitetty mukaan pieni ruudullinen liina ja keltainen muistilappu, jossa luki: ”Lue Apt.19:11-12.”

8.11 Syntymäkuuroudesta parantuminen

Vuonna 1950 William Branhamin hengellisessä kokouksessa Kuopiossa Gordon Lindsayn rukouksen aikana parantui 14-vuotias kuuromykkä poika. Tätä parantumistaan edeltävänä aikana hän oli käynyt kuurojen koulua sekä Mikkelissä että Jyväskylässä. Asiasta julkaistiin haastattelu Ristin sanoma –lehdessä maaliskuussa 1971.

Teimme kyselyjä ja saimme nyt 70:ää vuotta lähentelevän miehen osoitteen, mutta emme puhelinnumeroa. Lähetimme hänelle kirjeen syyskuussa 2004 (Liite 2) saamatta koskaan mitään vastausta.

Koska samoilla tarinoilla on tapana kiertää niin alkuvuodesta 2005 eräs tiimimme jäsen sai tietää samasta parantumisesta ja ryhtyi sitä selvittämään. Valitettavasti hänelle annetuista lupauksista huolimatta tämä uusikaan yritys ei tuottanut mitään tuloksia.

Tautiluokka VII: verenkiertoelinten sairaudet

8.12 Vaikeista sydänvaivoista parantuminen

Keski-ikää lähentelevä mies sai erittäin pahan sydänkohtauksen, jonka seurauksena hänen sydämensä pysähtyi lyhyen ajan sisällä 42 kertaa. Tämän lisäksi miehen sydän pysäytettiin kaksi kertaa, joten yhteensä sydänpysähdyksiä kertyi 44 kappaletta. Potilaan puolesta rukoiltiin paljon ja hän toipui. Parantunut itse antaa Jumalalle täyden kunnian parantumisestaan pitäen sitä suurena Jumalan ihmeenä.

Tapaus erittäin pahasta sydänkohtauksesta selvinneestä miehestä ansaitsee erityismaininnan siksi, että ensimmäistä kertaa selvitystyömme aikana kerrottu tarina ja dokumentit pitivät täysin yhtä. Kaikissa muissa tapauksissa tätä ennen tarina oli aina ollut todellisuutta ihmeellisempää. Parantunut toimitti minulle lupauksensa mukaan hallussaan olleet lääketieteelliset dokumentit ja tämän lisäksi aiheesta kirjoitetut lehtijutut.

Materiaalin arvioi luottamuksellisesti kolme lääkäriä, joista yksi on kardiologi. He kaikki päätyivät samaan johtopäätökseen: kyseessä oli erittäin paha ja harvinainen sydänkohtaus, mutta lääketieteelliseltä kannalta mitään varsinaista ihmeperantumista ei asiassa ole. Vieläkään ei ole tiedossa, mikä aiheutti miehelle niin pahan sydänkohtauksen, joten kyseessä ei ole parantuminen elimellisestä sairaudesta. Potilaan sydänvaivat eivät ole vieläkään täysin loppuneet, mutta nykyiset vaivat eivät ole hänen mukaansa lähellekään niin vakavia kuin se alkuperäinen sydänkohtaus.

8.13 Sydämen laajentumasta parantuminen

Huhtikuussa 1990 äiti vei puolen vuoden ikäisen tyttärensä lääkäriin, koska tyttö hengästyí helposti ja ”istui puhisemaan”. Terveyskeskuslääkäri diagnosoi ongelman rintakehän luustosta johtuvaksi eikä nähnyt tarvetta lisätutkimuksille. Äidin vaatimuksesta tutkimuksia kuitenkin jatkettiin kahdessa eri keskussairaalassa, ja lopulta selvisi lapsen kärsivän vaikeasta sydänsairaudesta: dilatoivasta kardiomyopatiasta. Äidin mukaan hänen puoli vuotta vanhan tyttärensä sydän oli aikuisen nyrkin kokoinen. Sairaus ei reagoinut annettuun lääkehoitoon toivotulla tavalla ja lapselle alettiin suunnitella sydämensiirtoa. Tähän eivät vanhemmat kuitenkaan suostuneet ja lapsi lähetettiin kotihoitoon, koska lääketieteellisesti häntä ei voitu auttaa. Kotona pienen potilaan tila alkoi nopeasti kohentua ja lopulta hänet todettiin terveeksi. Äidin mukaan kyseessä on parantumisihme, jonka hän liittää erityisesti helluntaiseurakunnassa siunattuun rukousliinaan ja hänen tämän liinan asettamisen yhteydessä rukoilemaansa rukoukseen.

Selvitystyöhömmme osallistunut avustaja haastatteli parantumisessa osallisena olleita. Tapaus ansaitsee kiitoksen jo pelkästään siksi, että lääketieteelliset dokumentit pitivät kiitettävästi yhtä kerrotun tarinan kanssa. Dilatoivasta kardiomyopatiasta parantuu spontaanisti ilman ihmettä noin 25% potilaista, joskin luvut eri tutkimuksien välillä vaihtelevat hieman. Potilas on siis ilmeisesti kuulunut onnekkaan neljänneksen joukkoon ja koska sairaan puolesta rukoillaan usein hyvinkin säännöllisesti niin on ilmeistä, että toipumisen alkaminen sijoittuu rukouksen läheisyyteen.

Tautiluokka XIII: tuki- ja liikuntaelinten sairaudet

8.14 Selän skolioosi parani

Selvitystyötämme käsiteltiin Radio Dein *Turunen*-ohjelmassa 20. maaliskuuta 2005. Noin kuusi minuuttia lähetyksen päättymisen jälkeen saimme puhelun salatusta numerosta. Soittaja ei ilmoittanut nimeään, mutta oli äänestä päätellen vanhempi nainen.

Nainen kertoi parantuneensa rukouksella verisestä paksusuolesta (katso kohta 8.23) ja selän pahasta skolioosista. Hän myös ilmoitti erittäin painokkaasti, että kaikki asiaankuuluvat lääketieteelliset dokumentit parantumisista ovat olemassa. Kysyimme tietenkin, voisimmeko saada nuo mainitut dokumentit nähtäväksemme luottamuksellisesti ja aiheutuneet kulut korvaten. Tästä nainen kuitenkin kieltäytyi yhtä painokkaasti kuin oli ilmoittanut materiaalin olevan olemassa ja ilmoitti, että hänen soittonsa oli vain tiedonanto meille siitä kuinka Jumala tänäänkin parantaa voimallisesti. Kiitimme naista hänen tiedonannostaan ja tähän puhelu päättyi.

8.15 Neliraaajahalvaantunut mies sai liikuntakykynsä takaisin

Evangelista Pirkko Jalovaaran Rukousystävät ry:n mukaan vuonna 1996 miehelle sattui salibandyottelussa onnettomuus, jonka seurauksena hänen niskanikamansa murtui. Hoitavan lääkärin mukaan mies tulisi joka tapauksessa jäämään pyörätuoliin loppuelämäkseen. Monien ihmisten rukouksien jälkeen potilas kuitenkin käveli omin jaloin rollaattorin avulla ulos sairaalasta vain kuusi päivää onnettomuuden jälkeen. Lääkärinlausunnossa puhutaan täydellisestä mysteeristä ja mies itse on täysin vakuuttunut siitä, että hänen parantumisensa on suuri Jumalan ihme.

Tiedustellessamme lääketieteellisiä dokumentteja tapauksesta mies kieltäytyi ilmoittaen saaneensa Herralta ohjeet olla näyttämättä niitä kyselijöille. Tämä tarkoittanee sitä, että hän koki hengessään Jumalan kieltäneen osallistumisen tarkempaan selvitykseen. Ilmeisesti Herra kuitenkin pyörsi päätöksensä, sillä hieman myöhemmin mies itse antoi materiaalin kahdelle selvitystyöhön osallistuneelle avustajallemme. Koska heillä ei ole lääketieteellistä pätevyyttä niin dokumentit käytettiin kahden lääkärin (joista toinen on eläkkeellä oleva röntgenlääkäri) ja kahden sairaanhoitajan arvioitavina.

Lääkärinlausunnossa ei puhuta täydellisestä mysteeristä. Miehen niskasta otettiin ensin tavallinen röntgenkuva, jossa ei kuitenkaan näkynyt mitään. Myöhemmin suoritettiin

tarkempi tietokonetomografiakuvaus (eli kerroskuvaus), jonka mukaan toisen kaulanikaman oikeassa nikamakaassa oli hienoinen hiusmurtuma. Minkäänlaista selkäydinvammaa ei kuitenkaan koskaan ollut.

Miehen halvausoireet eivät liittyneet mitenkään mainittuun hiusmurtumaan. Tämän vuoksi kysyttiin psykiatrin konsultaatiota ja psykologi kävi kahdesti potilasta haastattelemassa. Psykologin mukaan kyse oli hysteeristyyppisestä kriisireaktiosta. Miehen kotiutusdiagnoosina oli *distensio nuchae* eli niskan venähdys.

8.16 Kyttyräselän oikeneminen

Keski-ikäinen nainen oli sairastanut lapsena riisitaudin, jonka seurauksena hänelle oli muodostunut kivulias kyttyräselkä. Tämä silmin havaittavissa oleva selkeä kyttyrä katosi rukouksen hetkellä ja nainen pystyi jälleen kävelemään selkä suorassa ilman kipuja.

Soitimme parantuneelle itselleen ja kävi ilmi, että mitään diagnosoitua elimellisestä syystä johtuvaa kyttyrää ei koskaan ollutkaan. Nainen koki rukouksen hetkellä kipujen helpottuneen ja niiden myös pysyneen poissa siitä lähtien. Tapauksesta ei myöskään ole olemassa lääketieteellisiä dokumentteja ennen tai jälkeen parantumisen.

8.17 Lapsena saatu pitkäkestoinen polvivamma katosi

Hieman yli 20-vuotias mies kertoi lapsena joutuneensa onnettomuuteen, jonka seurauksena hänen toinen polvensa oli kipeä aina silloin tällöin. Mies kuitenkin koki parantuneensa rukouksella vammastaan ja piti todisteena tästä polvessa olleen arven katoamista.

Muutama vuosi hänen parantumisensa jälkeen kysyimme, miten polvi tänään jaksaa. Meille ilmoitettiin, että arpi on poissa, mutta itse vaiva on ennallaan. Itse hän tulkitsi tilansa siten, ettei ollut parantunut vammastaan alun alkaenkaan.

8.18 Vuosikymmeniä vaivanneet selkäkivut katosivat

Mies oli 17-vuotiaana joutunut liikenneonnettomuuteen, jossa hänen selkänsä oli murtunut. Miestä ei kuitenkaan halvaantumisriskin vuoksi leikattu, vaan hänelle määrättiin kuntoutusta

ja särkylääkkeitä. Yli 30 vuoden ajan häntä vaivasivat ajoittain hyvinkin pahat selkäsäryt. Kaikki kivut kuitenkin poistuivat rukouksessa ja ovat sen jälkeen 18 kuukauden ajan pysyneetkin poissa.

Saatuamme pastori Seppo Juntuselta yhteystiedot soitimme parantuneelle itselleen ja hän lupasi toimittaa kopiot lääkärintodistuksista. Viikon kuluttua soitimme uudestaan ja hän sanoi käyvänsä muutaman päivän kuluessa postissa. Soittaessamme jälleen kahden viikon kuluttua hän kertoi juuri lähettäneensä lääkärintodistukset postin mukana. Jos mies todella piti lupauksensa niin ainakaan perille saakka lääkärintodistukset eivät koskaan saapuneet.

8.19 Lapsen reisiluusta puuttunut pala korjautui rukouksella

Kesällä 2004 pastori Tauno Rantala puhui Helsingin Siion-seurakunnassa kertoen vuonna 1975 Hämeenkyrössä tapahtuneesta ihmeestä, jossa Jumala oli luonut lapsen reisiluun lantion puoleisesta päästä puuttuvan pallonivelen rukouksen hetkellä. Ilman tuota niveltä lapsi ei olisi voinut koskaan kävellä.

Soitimme Rantalalle ja hän kertoi, ettei muistanut lapsen tai hänen vanhempiansa yhteystietoja eikä tiennyt myöskään sitä, missä he nykyään asuvat. Näin ei ollut mitään johtolankaa, josta lähteä selvittämään väitettyä ihmettä tarkemmin.

8.20 Yhdeksän vuotta kestäneet niskavaivat paranivat

Tamperelainen keski-ikä ohittanut mies kertoi 3. huhtikuuta 2005 Nokia mission Metroautoareenalla kärsineenä yhdeksän vuotta pahoista niskasäryistä. Jumalanpalveluksessa 27. maaliskuuta 2005 hän koki parantuneensa säryistään.

Soitin miehelle heti huhtikuun alkupäivinä ja hän lupasi hankkia meille tarvittavat epikriisit ja röntgenkuvat, jotka lupasimme käyttää luottamuksellisesti asiantuntijoiden arvioitavina ja korvata aiheutuneet kulut.

16. toukokuuta soitimme uudelleen, koska mitään ei ollut kuulunut. Äänestä päätellen puhelimeen vastasi nuori tyttö kertoen, ettei ole tiedossa edes viikon tai kuukauden tarkkuudella se, milloin parantunut on jälleen tavattavissa. 20. toukokuuta soitimme yhteensä kuusi kertaa eikä miehen GSM-puhelimeen vastannut kukaan. Vihdoin 28. toukokuuta

puhelimeen vastasi pieni lapsi sanoen monotonisesti kuin paperista lukien *”ei ole tavattavissa soita myöhemmin heippa”*.

Luvattuja lääketieteellisiä dokumentteja emme koskaan saaneet.

8.21 Syntymästään saakka rampa poika sai liikuntakykynsä

Mauno Saaren kirjoittamassa kirjassa Saarnaaja /17/ kerrotaan Niilo Yli-Vainion kirjoittaneen päiväkirjaansa (s. 426), että Ilmajoella 10.5.1978 *”eräs 20 v. syntymästään rampa poika alkoi kävellä. Oli ollut puoli idiootti. Tämä poika on elämäni suurin ihme mitä olen nähnyt. Todisti myös seuraavana päivänä.”*

Ilmajoen helluntaiseurakunnassa varttunut avustajamme ei ollut koskaan kyseisestä ihmeestä kuullut, joten hän otti asiakseen kysyä tämän tarinan dokumentointia. Hän otti yhteyttä paikallisen helluntaiseurakunnan silloisen saarnaajan tyttäreeseen, joka ei itse ollut tietoinen ihmeestä. Tytär teki kyselyä perhepiirissään eikä edes saarnaajan leski ollut kuullut sellaisesta ihmeestä Ilmajoella. Lopulta mainittu leski otti yhteyttä veljeensä, jolloin asiaan alkoi tulla selvyyttä.

Tarina liikuntakykynsä saaneesta rammasta pojasta ei ollut lähtöisin Ilmajoelta eikä edes Suomesta. Norjassa oli 1970-luvun lopulla kiertänyt legenda, jonka mukaan jossain tilaisuudessa jossain olisi parantunut syntymästään saakka rampa mies. Tapausta oli myöhemmin tutkittu, mutta se oli osoittautunut perättömäksi. Silloisen saarnaajan tyttären arviona oli, että tapauksesta oli ilmeisesti keskusteltu Ilmajoella ja Yli-Vainio oli sen siellä muistiin kirjannut. Hänen hartaana toiveenaan oli ollut, että näkisi kokouksissaan edes yhden ramman nousevan ylös.

Tautiluokka IX: ruoansulatuselimistön sairaudet

8.22 Leikkauksessa poistettu perna kasvoi takaisin

Sunnuntaina 5. maaliskuuta 2005 evankelista Pirkko Vesavaara kertoi tapauksesta, jossa leikkauksessa poistettu perna lisäpernoineen päivineen ja se oli kasvanut rukouksessa takaisin. Kysymyksessä oli siis suuri Jumalan luomisihme. Kaikki asiaankuuluvat lääkärintodistukset olivat myös olemassa, mikä tekee tapauksesta todistetun parantumisihmeen.

Soitimme Vesavaaralle ja pyysimme häntä toimittamaan parantuneen yhteystiedot tai vaihtoehtoisesti kopiot lääkärintodistuksista. Evankelista halusi kuitenkin ensin varmistaa parantuneelta itseltään, haluaako hän tietojaan luovutettavan ja pyysi soittamaan myöhemmin uudestaan.

Viikon kuluttua soitimme uudestaan ja saimme kuulla, ettei Vesavaara ollut kysynyt asiaa parantuneelta itseltään eikä hänellä ollut aikomustakaan niin tehdä. Evankelista oli vahvasti hengessään kokenut, ettei hänen tarvitse olla mukana tällaisessa toiminnassa. Kaikesta huolimatta hän vakuutti meille aidon ja kiistämättömän Jumalan luomisihmeen tapahtuneen ja lääkärintodistuksien olevan varmasti olemassa.

10. elokuuta ilmestyneessä Ristin Voitto –lehdessä (RV 32/2005) huomasimme artikkelin eläkkeellä olevasta opettaja Anja Hynyisestä, 62, jolla kasvoi poistetun pernan tilalle uusi. Soitin samana iltana neljä kertaa Pirkko Vesavaaralle kysyäkseni, onko kysymys samasta parantumisesta kuin mitä hän oli kokouksessa julistanut. Puhelimeensa Vesavaara ei kuitenkaan vastannut. Soitin seuraavana päivänä uudestaan laihoihin tuloksin. 17. elokuuta sain vihdoin Vesavaaran langan päähän ja kuulin, että kyse on samasta tapauksesta. Näin ollen otin välittömästi yhteyttä lehtijutun kirjoittaneeseen toimittajaan Kristina Iso-Ahoon ja sain muutaman päivän kuluttua pyytämäni tiedot.

6. syyskuuta soitin Hynyselle ja keskustelun jälkeen hän lupasi laittaa lääketieteellisen materiaalin postissa tulemaan. Kaivattu paketti saapui perjantaina 9. syyskuuta. Todistuksista käy ilmi, että pernalta näyttävä kappale todettiin jo noin puolen vuoden kuluttua leikkauksesta. Aineiston tarkasti 23. syyskuuta gastroenterologisen kirurgian erikoislääkäri.

Jos leikkauksessa jäljelle jää osa pernasta niin sillä on taipumus kasvaa takaisin. Tavallisesti tämän elimen saa melko helposti kokonaan pois, mutta jos esimerkiksi verenvuodon takia on kiire niin saattaa olla vaikeaa saada näkyvyyttä alueelle. Tällöin leikkaus on tehtävä ilman näkökontrollia, jolloin muutaman sentin siivu voi jäädä jäljelle. Hynysen itsensä mukaan hänen leikkauksena aikana kului yhteensä yhdeksän pussia verta, mikä on paljon.

Tässä vaiheessa näytti siis siltä, että runsaan verenvuodon vuoksi pernasta on jäänyt osa poistamatta ja siksi on tapahtunut takaisin kasvaminen. Toinen mahdollisuus on lisäpernan kasvaminen. Varmuutta tästä ei kuitenkaan saada ilman leikkauskertomusta, josta voisi päätellä sen, miten suurella todennäköisyydellä koko perna tuli poistetuksi. Pirkko Vesavaaran kertomus tapahtumista ei siis vastannut täysin todellisuutta, vaan mukaan oli eksynyt niin sanottua evankelistan lisää. Tässä tapauksessa väite siitä, että aivan varmasti kyse ei ole lisäpernasta eikä leikkauksesta missään nimessä jäänyt jäljelle muutaman sentin siivua.

Soitin 26. syyskuuta Hynyselle ja pyysin häntä lähettämään leikkauskertomuksen arvioitavaksi. Hän lupasi tämän tehdä ja 7. lokakuuta posti toi pyydettyt dokumentit. Materiaalia näytettiin tällä kertaa toiselle lääkäriille, joka on gastroenterologisen kirurgian osastonylilääkäri ja tuloksia saatiin lopulta 23. joulukuuta 2005.

Potilaalla on ilmeisesti ollut lisäperna ja on hyvin mahdollista, että tämä on jäänyt kiireellisessä leikkaustilanteessa kirurgilta huomaamatta. Toisena selitysvaihtoehtona on, että koepalan ottamisen yhteydessä pernakudosta on joutunut vatsaonteloon ja uusi perna on kasvanut tästä takaisin. Kyse ei siis liene ollut Jumalan suuresta luomisihmeestä.

8.23 Suolistotukoksen parantuminen

Meille annetun tiedon mukaan 1970-luvulla avioparin vanhin poika parantui vakavasta sairaudesta Dennis Clarkin Suomessa pitämän kokoussarjan aikana. Clark oli rukoillut yhdessä tilaisuudessaan sillä hetkellä sairaalassa olevan pojan puolesta, joka oli parantunut eläen vielä nykyäänkin. Asiasta kirjoitettiin aikanaan Hyvä Paimen –lehdessäkin.

Soitimme mainitulle avioparille ja kävi ilmi, että meille annettu tieto piti paikkansa lehden nimeä lukuun ottamatta: parantumisesta oli kirjoitettu 1970-luvulla ei Hyvä Paimen vaan Hyvä *Sanoma* -lehdessä. Oli erittäin ilahduttavaa havaita, että vielä monen vuosikymmenenkin takaiset parantumistarinat voivat säilyä muuttumattomina. Aivan liian usein tarina on kuitenkin ollut todellisuutta ihmeellisempää.

14-vuotias poika oli saanut suolistotukoksen eli ruoka ei pysynyt syötynä sisällä eikä se tullut alhaalta ulos. Kahdeksan viikon ajan hän oli pelkästään tiputuksessa, jonka aikana kului yhteensä 230 litraa ja leikkauksia tehtiin yhteensä neljä kappaletta. Hoitavat lääkärit olivat käskeneet valmistautua henkisesti siihen mahdollisuuteen, että poika lähtee teho-osastolta arkussa kotiin. Vierailevan Dennis Clarkin kokouksessa vuonna 1977 oli rukoiltu hänen parantumisensa puolesta ja välittömästi rukouksen jälkeen oli soitettu sairaalaan ja todettu potilaan tilan olevan parantumaan päin.

Myöhemmin Hyvä Paimen -lehteen kirjoittamisen aikaan parantuneen pojan isä oli kysynyt hoitavalta lääkäriltä väärin tietojen ja sensaatioiden välttämiseksi, miten parantuminen lopultakin tapahtui eli oliko kyseessä Jumalan ihme. Ymmärsimme isän kertomasta sen, että kyse oli selkeästä rukousvastauksesta (heidän poikansa selviytyi), mutta varsinainen parantuminen oli kuitenkin kysymys maailmankatsomuksellisesti uudelleen tulkitusta luonnollisesta paranemisesta. Lääkärit olivat tehneet voitavansa, jonka jälkeen poika oli

toipunut. Sitten mieheksi varttuneen pojan tilaa on seurattu useaan otteeseen tutkimuksin myöhemminkin. Hänellä on ollut suolistovaivoja ajoittain 30 vuoden aikana edelleenkin, mutta ne eivät ole olleet laadultaan yhtä vakavia.

8.24 Verinen paksusuoli parani

Katso tarkemmin kohta 8.14.

Tautiluokka X: virtsa- ja sukuelinten sairaudet

8.25 Ylimääräisen munuaisen katoaminen

Pienellä tyttölapsella oli tapana sairastaa virtsatietulehduksia ja oksennella usein, ja puolivuotiaana vuonna 1973 hänellä todettiin röntgenkuvista ylimääräinen (kolmas) munuainen ja virtsanjohdin. Tulehduskierteen vuoksi potilas määrättiin jatkotutkimuksiin ja leikkaukseen nelivuotiaana 1977. Lapsen äiti ei ollut uskonnollinen, mutta rukoili ennen leikkausta, ettei hänen tyttärensä tarvitsisi mennä operoitavaksi. Päivää ennen aiottua leikkausta otetuissa röntgenkuvissa ei kuitenkaan näkynyt enää merkkiä ylimääräisestä munuaisesta eikä aiottua operaatiota tarvinnut tehdä. Virtsatietulehdukset ja oksentelu loppuivat tähän ja lapsen äiti pitää tapahtumaa ihmeenä. Lääkärintodistuksen mukaan ylimääräistä munuaista on pidetty virhediagnoosina.

Tapaus ylimääräisen munuaisen katoamisesta ansaitsee erityisen kiitoksen luottamuksesta meitä kohtaan, sillä meihin otettiin omatoimisesti yhteyttä ja jo kyseinen ensimmäinen sähköposti sisälsi liitteenä keskussairaalan ja YKS: n todistukset vuosilta 1973-78 sekä sairauskertomuksen. Asian selvittäminen kuitenkin vaati röntgenkuvien analysoimista ja niitä pyydettyäni saimme viikon kuluessa 25.4.1974 keskussairaalassa otetut kuvat. Valitettavasti YKS: ssa 1977 otetut kuvat oli jo hävitetty arkistosta.

Materiaalin arvioi kokenut radiologian osastonylilääkäri eikä nähnyt kuvissa mitään lantiomunuaiseen viittaavaa tai mitään muutakaan poikkeavaa. Pohdinta aiheutti kuitenkin se, että jollakin perusteella leikkausharkintaan oli ryhdytty.

Meille lähetetyistä papereista kävi ilmi, että vauvaa oli kuvattu jo ennen vuotta 1974, koska kyseisen kuvauskerran sairauskertomustekstissä mainittiin löydöksen olevan täsmälleen samanlainen kuin aikaisemmin. Asian selvittämiseksi olisi siis ollut tärkeää saada myös nämä

aikaisemmat röntgenkuvat arvioitavaksi sekä hoitavan lääkärin lausunnot niistä. Leikkausharkintaan ryhdyttiin kuitenkin vasta 1977, joten oletettavasti myös vuosina 1974-77 on tehty kuvauksia. Meille lähetetyissä papereissa puhuttiin myös ylimääräisestä virtsanjohtimesta, jota ei näkynyt saamissamme röntgenkuvissa. Diagnoosin virtsanjohtimesta täytyi siis perustua muihin kuin saamiimme kuviin. Asian tarkemmaksi selvittämiseksi pyysimme tarvittavia epikriisejä röntgenkuvia ja ne meille myös toimitettiin. Kuvauksia oli tehty vuosina 1973 ja 1974 sekä (jo hävitetyt kuvat) 1977.

13. kesäkuuta 2005 saatuja kuvia näytettiin suuren keskussairaalan lastenradiologiasta vastaavalle erikoislääkärille. Kuvat oli otettu 29.11.1973 ja 25.4.1974 ja lääkärin mielestä ne olivat täysin normaalit. Kuvissa esiintyvä alue, joka oli ilmeisesti tulkittu ylimääräiseksi virtsanjohtimeksi ja lantiomunuaiseksi voidaan tulkita myös suolikaasun ja suolen seinämän ja ehkä lannenikamien aiheuttamaksi summaatioksi. Nykyään asiasta otettaisiin kohdennettuja röntgenkuvia tai tehtäisiin ultraäänitutkimus. Vuonna 1977 ei sellaista kuitenkaan ollut käytettävissä. Röntgenkuvat lääkäri arvioi laadultaan hyviksi, mutta vaikeatulkintaisiksi.

Tässä vaiheessa näytti siis siltä, että varmistusta ihmeestä vaikeatulkintaisten röntgenkuvien vuoksi ultraäänitutkimuksen puuttuessa ei ole mahdollista saada, vaan löydökset voidaan tulkita myös muuksi kuin ylimääräiseksi munuaiseksi ja virtsanjohtimeksi. Kaikki saamamme aineisto näytettiin kuitenkin vielä eläkkeellä olevalle kristitylle röntgenlääkärille. Hänen mukaansa toistuvien virtsatietulehdusten aiheuttajaksi epäilty lantiomunuaisten ja ylimääräinen virtsanjohdin sopii huonosti, koska epäillyn lantiomunuaisten johdin ei ollut laajentunut. Näin olisi pitänyt olla, jos tulehdusta aiheuttavaa virtsan takaisinvirtausta virtsarakosta munuaiseen olisi tapahtunut. Näin ollen ei ole syytä olettaa, että lapsella koskaan oli ylimääräistä munuaista ja virtsanjohdinta.

Kyseessä on siis ilmeisesti ollut lapsilla tavallinen toistuva virtsatietulehdus, johon ei liittynyt normaalista poikkeavaa lantiomunuaista eikä takaisinvirtausta. Lapsen kasvettua suuremmaksi infektiot jäivät pois, kuten useimmiten käy tällaisissa tapauksissa.

Tautiluokka XV: perinataalisten sairauksien ja kuolleisuuden syitä

8.26 Downin syndroomasta parantuminen

Meille annetun toisen käden tiedon mukaan 10-vuotias lapsi oli parantunut Downin syndroomasta. Tässä perinnöllisessä sairaudessa ihmisellä on kolme kromosomia 21

normaalin kahden sijasta. Mainittu lapsi oli kehittynyt poikkeuksellisen hyvin ja tästä syystä oli testi uusittu. Sen mukaan lapsella ei enää ollut kromosomivirhettä.

Otimme yhteyttä tarinan ensin kertoneeseen lastentautien ja perinnöllisyyslääketieteen erikoislääkäriin. Hän painotti ensitöikseen, ettei maininta lääketieteellisessä kirjallisuudessa olleesta tutkimuksesta ollut missään vaiheessa tarkoitettu esimerkiksi ihmeparantumisesta. Lääkärin tarkoituksena oli ollut havainnollistaa sitä, miten vaikeaa on ennustaa lapsen kehitystä, jos poikkeava kromosomisto on vain osassa hänen solujaan.

Pieni potilas on siis sairastanut mosaikistista kromosomin 21 trisomiaa eli poikkeava Downin syndroomalle tyypillinen kromosomisto on vain osassa hänen solujaan ja tästä syystä lapsen kehitystä on mahdoton luotettavasti ennustaa. Hän voi kehittyä täysin normaalisti, olla heikkolahjainen, lievästi kehitysvammainen tai vaikeasti kehitysvammainen. Jos hän kehittyy normaalisti niin hän ei yhtäkkiä muutu kehitysvammaiseksi ja toisaalta, jos hän on kehitysvammainen niin hän ei parane.

Lääkärin mainitsemassa kirjallisuudessa raportoidussa tapauksessa vastasyntyneen lapsen kromosomit oli tutkittu, koska hänellä oli Downin syndroomaan liittyviä ulkonäköpiirteitä. Tehdyn testin tuloksena pienellä potilaalla todettiin mosaiikkimuotoinen Downin syndrooma. Ajan kuluessa sairauteen liittyvät ulkonäköpiirteet säilyivät, mutta kehitys eteni hyvin ja tästä syystä kromosomitutkimus verinäytteestä uusittiin. Se että ylimääräistä kromosomia ei enää löytynyt tarkoittaa vain sitä, ettei sitä löytynyt juuri tästä näytteestä.

8.27 Kromosomin 18 trisomiasta parantuminen

13-vuotias poika sairasti mosaikistista kromosomin 18 trisomiaa, mutta tästä huolimatta lapsi oli vain lievästi kehitysvammainen. Jos kromosomivirhe olisi ollut kaikissa hänen soluissaan olisi virhe ollut letaali eli raskaus olisi päättynyt keskenmenoon. Kromosomin 18 trisomia on sairautena vakavampi kuin Downin syndrooma: vanhin potilas on elänyt hieman yli 13-vuotiaaksi.

Kuten kävi ilmi Downin syndroomaa käsiteltäessä niin mosaikistisissa tapauksissa lapsen kehitystä on mahdotonta luotettavasti ennustaa. Jos potilas on elossa vielä esimerkiksi 20 vuoden kuluttua niin silloin olemme jo ainakin merkittävästi lähempänä ihmettä kuin nyt.

Tautiluokka XVI: oireita ja tarkemmin määrittelemättömiä tapauksia

8.28 ”Turun TYKSissä satoja ja satoja dokumentoituja ihmeitä”

Meille annetun tiedon mukaan Turun yliopistollisessa keskussairaalassa on dokumentoituna satoja ja satoja ihmeparantumisia. Tästä oli kertonut saarnassaan turkulainen evankelista Aili Heinonen.

Soitimme Heinoselle, joka kertoi sanoneensa saarnassaan, että dokumentoituja ihmeparantumisia on muutama sairaaloissa ympäri Suomen. Enempää hän ei voinut kertoa, koska ei ollut kysynyt parantuneilta itseltään lupaa siihen. Emme saaneet mitään yhteystietoja näihin muutamiin dokumentoidusti parantuneisiin, joten meillä ei ollut mitään keinoa lähteä näitä ihmeitä jäljittämään.

8.29 ”Miettisen väitöskirjan tulos on helppo kumota”

Selvitystyötämme käsiteltiin Radio Dein Turunen-ohjelmassa 20. maaliskuuta 2005. Vieraina olivat työterveyshuollon erikoislääkäri Hannu Hurri ja opiskelija Markus Hirsilä. Lähetyksen kuluessa Hurri ilmoitti, että Miettisen väitöskirjan /12/ lopputulos on hyvinkin helppo kumota, jos ihan oikeasti asioita aletaan tutkimaan.

Hirsilä ilmoitti olevansa valmis ihan oikeasti tutkimaan ja Hurri lupautui tässä auttamaan. Mitään konkreettista, kuten parantuneiden yhteystietoja, emme kuitenkaan koskaan saaneet. 3. kesäkuuta 2005 saimme sähköpostiviestin, jossa Hurri vetosi kiireisiinsä ja pahoitteli, jos on tullut antaneeksi katteettomia lupauksia.

9. Päätelmät

Kirjallisuudessa on siis muutamia raportteja, joiden mukaan olisi tapahtunut todistettavissa olevia ihmeitä. Jostain syystä näidenkään joukossa ei ole niin sanottuja uusitamentillisiä ihmeitä, joissa sokea näkee, kuuro kuulee, halvaantunut kävelee, menetetyn raajan tilalle kasvaa uusi tai silmin havaittava laajalle levinnyt vakava ihosairaus paranee silmissä.

Oman selvitystyömme haaviin ei runsaasta julkisuudesta huolimatta jäänyt ainuttakaan selkeästi todistettavissa olevaa ihmettä eli lääketieteellisestä ennusteesta merkittävästi poikkeavaa elimellistä parantumista. Syitä tähän oli lukuisia ja ne olivat:

- 1) parantumista ei ollut tapahtunut,
- 2) tarina parantumisesta osoittautui pelkäksi legendaksi,
- 3) sairaudelle ei ollut elimellistä syytä,
- 4) kaikki dokumentit puuttuivat,
- 5) dokumentit parantumisesta puuttuivat ja parantunut kieltäytyi hankkimasta niitä,
- 6) dokumentit ennen ja jälkeen parantumisen ovat kuulemma olemassa, mutta niitä kieltäydettiin näyttämästä,
- 7) parantuneen oman todistuksen mukaan dokumentit luvattiin lähettää tai lähetettiin, mutta perille ne eivät koskaan saapuneet,
- 8) dokumentit toimitettiin, mutta parantunut vaiva olikin jotain aivan muuta kuin mitä oli kerrottu,
- 9) tarinan kertoja kieltäytyi antamasta parantuneen yhteystietoja,
- 10) tarinan kertoja ei muistanut parantuneen yhteystietoja,
- 11) parantuminen oli tapahtunut ajallisesti ja/tai paikallisesti niin kaukana, että sitä oli mahdotonta tarkistaa,
- 12) muitakin selityksiä kuin ihmeparantuminen voitiin esittää, kuten tehdyn testin tai diagnoosin puutteet,
- 13) kadonneen kasvaimen kudostyyppiä ei voitu määrittää,
- 14) kyse oli maailmankatsomuksellisesti uudelleen tulkitusta luonnollisesta parantumisesta.

Entä parantaako Jumala edelleen lupaustensa mukaan? Ainakin sellainen johtopäätös on tehtävissä, että mikäli on olemassa Kaikkivaltias Jumala niin tietenkin Hän voi parantaa halutessaan, mutta ei ilmeisestikään tee sitä kovinkaan usein (jos lainkaan). Toinen vaihtoehto on, että Jumala toimii suurimmaksi osaksi luomiensa luonnonlakien puitteissa niitä rikkomatta. Jeesuksen sanojen mukaan etsivä löytää (Matt.7:8) ja nämä sanat toteutuivat meidänkin selvitystyössämme; valitettavasti etsivä löysi jotain muuta kuin olisi halunnut löytää.

Syyskuussa 2005 Hirsilä erosi helluntaiseurakunnasta ja Maanselkä identifioi maailmankatsomuksensa agnostiseksi.

Res ipsa loquitur.

Käytetty kirjallisuus

1. Alaspää, Samuli, *Parantaako Jumala*, Kuva ja Sana 1968.
2. Bremer, Ulla, *Esirukouksen avulla parantuminen subjektiivisena kokemuksena*, tutkielma, Helsingin sairaanhoito-opisto, kevät 1993.
3. Casdorff, Richard, *Totuus ihmeparantumisista*, Kuva ja sana, 1976.
4. Christ Embassyn parantumiskoulu, allergia ja huono näkö (luettu 31.5.2006)
http://www.christembassyhealingschool.org/fin/testimonies/miracles/bad_sight.htm
5. Hinn, Benny, *Tänään Jumala parantaa sinut!*, Kuva ja sana, 1997.
6. Kuhlman, Kathryn, *Jumalalle on kaikki mahdollista*, Ristin Voitto, 1975.
7. Kuhlman, Kathryn, *Kuinka suuri on jumalan voima?*, Ristin Voitto, 1975.
8. Kuhlman, Kathryn, *Lääketiede ja ihmeet*, Ari-kustannus, 1979.
9. Kuhlman, Kathryn, *Raportti ihmeestä*, Kuva ja sana, 1975.
10. Lehtimäki, Klaus, yksityinen sähköpostiviesti 5.4.2005.
11. Marnham, Patrick, *Lourdes – A Modern Pilgrimage*, Image Books, 1982.
12. Miettinen, Matti A., *Uskonnolliset ihmeparantumiset lääketieteellis-psykologisesta näkökulmasta*, Kirkon tutkimuskeskus, sarja A nro 51, 1990.
13. Nickel, Joe, Investigative Files, Benny Hinn: Healer or Hypnotist? (luettu 6.9.2005)
<http://www.csicop.org/si/2002-05/i-files.html>
14. Nolen, William A., M.D., *Healing – A Doctor in Search of A Miracle*, Ballatine Books, 1987.
15. Petman, Erkki, *Vai ei Jumala paranna?*, Ristin Voitto, 1979.
16. Randi, James, *The Faith Healers*, New, Updated Edition, Prometheus Books, 1989.
17. Riihimäki, Sirpa, *"Tänään täällä paranee joku..." – suomalaisen rukousparantamisen folkloristista tarkastelua*, Pro Gradu, Jyväskylän yliopisto 1997.
18. Saari, Mauno, *Saarnaaja: Niilo Yli-Vainion taistelu, testamentti ja päiväkirjat*, WSOY, 1983.
19. Sicher, Fred, Targ, Elisabeth, Moore, Dan II, ja Smith, Helene S., A randomized double-blind study of the effect of distant healing in a population with advanced AIDS. Report of a small scale study, *West. J. Med.* 1998 Dec;169(6):356-63.
20. Simson, Eve, *The Faith Healer – Deliverance Evangelism in North America*, Pyramid Books, 1977.
21. Valtonen, Olli, *Seppo Juntunen – parantajan palveluksessa*, Kirjapaja, 1991.

Selvitystyöhömmä liittyyvä käsittely kristillisissä medioissa alkuvuonna 2005

Liite 1

Luettelo ei välttämättä ole aivan täydellinen (yhteensä 45 kirjoitusta, puhetta tai ohjelmaa). Missään vaiheessa emme oma-aloitteisesti kerjänneet medioilta huomiota, vaan aloite on aina tullut median itsensä suunnasta

Ristin Voitto (yhteensä 28 kirjoitusta)

9.3.2005 (10/2005), 4 kpl

16.3.2005 (11/2005), 4 kpl

23.3.2005 (12/2005), 5 kpl

30.3.2005 (13/2005), 4 kpl

6.4.2005 (14/2005), 2 kpl

13.4.2005 (15/2005), 1 kpl

20.4.2005 (16/2005), 2 kpl

27.4.2005 (17/2005), 1 kpl

11.5.2005 (19/2005), 1 kpl

18.5.2005 (20/2005), 1 kpl

1.6.2005 (22/2005), 2 kpl

8.6.2005 (23/2005), 1 kpl

Kotimaa, (yhteensä 4 kirjoitusta)

18.3.2005 (11/2005), 2 kpl

24.3.2005 (12-13/2005), 1 kpl

6.5.2005 (18/2005), 1 kpl

Sana (Plus) (yhteensä 4 kirjoitusta)

24.3.2005 (12-13/2005), 1 kpl

14.4.2005 (15/2005), 1 kpl

28.4.2005 (17/2005), 1 kpl

12.5.2005 (19/2005), 1 kpl

Nokia mission uutisia

Huhtikuu 2005, 1 kpl

Kirkko ja kaupunki

Maaliskuu 2005, 1 kpl

Music & Mission (yhteensä 4 kirjoitusta)

03/2005, 3 kpl

04/2005, 1 kpl

Uusi tie

36/2005, 1 kpl

Radio Dei

20.3.2005 Turunen klo 21.00-21.30

Leo Meller, saarna

Toukokuu 2005, Kaksoisvirrat sekoittuvat kansojen mereen – tulossa maailmanlaaja herätys erityisin parantamislahjoin, Jumalan valtaistuin ja vaietut lopun ajan tapahtumat, osa 4, CD 6266, Patmos lähetyssäätiö

Syntymäkuuroudesta parantuneelle miehelle lähetetty kirje

Liite 2

Hei,

28.9.2004

Minä ja kaverini (Vesa Maanselkä) olemme tämän syksyn aikana ihan omasta mielenkiinnosta tutkineet ihmekertomuksia. Olemme nyt perehtyneet kirjallisuuteen puolesta ja vastaan ja nyt olisi vuorossa muutamien yksittäistapauksien tarkistaminen. Sain tietosi Vaasan helluntaiseurakunnan saarnaajalta Raimo Palolalta. Kirjoitan siis teidän noin 50 vuotta sitten tapahtuneen syntymäkuuroudesta parantumisen tiimoilta.

En ole lääkäri (vaan kemisti), joten periaatteessa minulla ei ole vaitiolovelvollisuutta. Kuitenkin, jos niin tahdotte, en puhu teistä koskaan missään nimellä, jos parantumisenne ”pitää vettä”. Minä olen oppiarvotani LuK ja suoritan maisterin tutkintoa orgaanisesta kemiasta Jyväskylän yliopistossa ja kaverini Maanselkä myös maisterin tutkintoa, mutta ydinfysiikan puolella. Tarkoituksenamme ei ole todistaa, että ”eihän ihmeitä tapahdu”, mutta emme myöskään ole valmiita uskomaan jokaista kiertävää parantumistarinaa. Olemme vain vilpittömin sydämin ottamassa selvää siitä, onko olemassa todistettavissa olevia ihmeeparantumisia vielä nykyäänkin, ja nimenomaan Suomessa. Teidän tapauksenne täyttää hienosti todistettavissa olevan ihmeen kriteerit.

Aluksi haluaisin kuulla ihan sanallisesti, mikä oli kuuroutenne syy. Olennaisinta on nyt se, johtuiko kuurous elimellisestä vammasta vai kenties jostain psyykkisestä viasta. Tarvitsisin ainakin lääkärintodistuksen ennen ja jälkeen paranemisen. Kaikkein paras olisi yhteensä neljä todistusta eli 1) syntymätodistus, jossa todetaan kuurous, 2) lääkärintodistus kuurojen koululta juuri ennen paranemista (kuuro), 3) lääkärintodistus kuurojen koululta juuri parantumisen jälkeen (kuulee) ja 4) yhdestä kymmeneen vuotta parantumisen jälkeen kirjoitettu lääkärintodistus (kuulee). Tarvitsen tietenkin vain valokopiot: alkuperäisiä ei tarvitse minulle lähettää. Voitte vetää mustalla tussilla yli sellaiset kohdat, joita ette halua minun tietävän, mutta erityistä painoarvoa annan nimille ja päivämäärille (koska ne helpottavat mahdollista tarkistamista).

Tarvittaessa voin suorittaa jonkun korvauksen vaivoistanne haluamallenne tilille.

Kunnioittavasti

Markus Hirsilä, Roninmäentie 6N 20c, 40500 Jyväskylä

puh: 040 737 70 70, email: hirsila@cc.jyu.fi